

Öröm a Körösök vidékén...

Ha pünkösdhétfő, akkor a Körösvidéki Baptista Énekkarok Találkozója - számolhatunk be szeretettel az ideiről, mely immár a 14. ilyen esemény volt.

Június 13-án került sor erre a kedves alkalomra a Békéscsabai Baptista Gyülekezet szervezésében, melynek színhelye a Békéscsabai Jókai Színház impozáns épülete volt. A színházat magát szinte mindig a világgal azonosítjuk, s - mi tagadás - gondolatainkban is megfordult a kétségeskedés szelleme, de amikor a feszült csendben megszólalt a bemondó hangja, ezúttal *Könyáné Nyiregyházi Pálma* testvérnő személyében, idézve *Kárász Izabella* Nyertetek-e Szentlelket? című költeményének sorait:

... Gyűjtsd fel a régi tüzet, Istenem,
Hogy minden lélek csodákat tegyen,
Vetése nőjön, míg a napba néz,
Legyen tüzezet gyújtó égi kéz!

s ezután sorban jöttek az áldott hangok: az ige, az énekek, a zene, a szavaltatok - egyszerre Istenünk betöltötte az egész házat önmagával.
(folytatás a 218. oldalon)

Különös pünkösd Pécs-Somogyon

A pünkösdünnep nagyon sok gyülekezetben kötődik egyéb ünnepi rendezvényhez is. Sokszor prédikálunk ilyenkor Isten Szentlelkének kitöltéséről, de kevesebbet foglalkozunk azok örömeivel, akik az ünnep folyamán különösen élték át Isten érintését. Akik eljöttek évente, aztán visszatértek üres szívvel; de ez ünnep után nem mentek haza üresen, mint máskor. Szívük megtelt

valódi örömmel, és ezt vitték otthonukba.

Pécs-Somogyon mi is ünnepeltünk, és ünnepünk különös volt, hisz együtt örvendeztünk azokkal, akik Krisztusban új életet nyertek, akik életüket a Krisztus követésére szánták. Ezúttal egy házaspár döntésének voltunk a tanúi. *Nárai Ferenc* és *Klárrika* tavaly ősszel a hálaadónkra lettek elhíva rokonaik által. Szívesen el is jöttek, de ez alkalom megfogta őket. Következő héten már nem kellett őket hívni, mert maguktól is jöttek. Klárrika szinte félve kérdezte Ferit, hogy jön-e, hisz korábban soha nem kísérte el egyetlen misére sem.

De most minden másként történt. Jöttek szorgalmasan, szinte itták az Ige üzenetét, amely hétről hétre megszólította őket, rámutatva bűnös, elrontott életükre, melyet eddig Isten nélkül éltek.

(folytatás a 216. oldalon)

Kövessünk el bár száz hibát,
a győztes az lesz - higgy nekem! -,
kit jó szándék hajt s értelem,
és helyrehozni nekilát.

B. Radó Lili

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Mert ha te most néma tudsz maradni, a zsidók kaphatnak módot más-honnan a szabadulásra és menekülésre, te azonban családdal együtt elpusztulsz. Ki tudja, nem éppen a mostani idő miatt jutottál-e királynői méltóságra? (Eszter 4,14)

A HÉT GONDOLATA

Mi is úgy lehetünk a leghasznosabbak Isten népe számára, ha jól informáltak vagyunk, és a szívünk is átérzi az események súlyát, tudjuk, mi a dolgunk az épp aktuális helyzetben. Aki hamarabb megtudja és megéri a dolgokat, az segítsen a társainak, hogy ők is helyesen cselekedjenek!

(Albert István Zsolt - Bihar, Románia)

A HÉT IMÁJA

Uram, annyi mindent hallok, tele van a fejem és a szívem hírekkel, eseményekkel. Ott zsonganak bennem, és sokszor nem vagyok képes megtenni a szükséges lépéseket. Add, hogy bölcsen nyissam és zárjam lelkemet a hírek előtt, hogy sose tegyenek tehetetlenné! Ámen.

Pihenjünk üdülőinkben!

♦ A balatonföldvári baptista **Bethesda Üdülő** várja a testi, lelki pihenésre vágyókat. Telefonszáma: 06-20-775-99-33, e-mail címe: lajos.lovasz@gmx.de.

♦ A hajdúszoboszlói **Betánia** üdülő (Hajdúszoboszló, Puskin u. 10.) négy apartmanban (6 szobában) 17 ágyal várja a pihenni, kikapcsolódni vágyókat. Jelentkezés *Komárominé Márta* gondnoknál (20/886-3525 vagy komaromitibor@freemail.hu vagy www.betania.baptist.hu).

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Július 9-én, 15 órakor a MERA (Magyar Evangéliumi Rádió Alapítvány) hálaadó istentiszteletet tart Budapesten** (VI. kerület, Ó utca 16.) abból az alkalomból, hogy 50 éves a magyar evangéliumi rádió.

A Monte Carló-i Rádió 50 évvel ezelőtt indította magyar nyelvű adásait.

A szeretetvendégséggel egybekötött alkalomra meghívást kaptak a műsorok akkori és jelenlegi készítői.

♦ **Július 10-től 17-ig** (vasárnaptól vasárnapig), vagy július 13-tól 17-ig (szerda reggel 9-től vasárnap ebédig) **angol nyelvű keresztyén művészeti tábor szervez Baján az Onézimusz Alapítvány és a King Arthur Nyelviskola** (6500 Baja, Telcs Ede u. 11.) USA-beli és ausztrál művészeti tanárok közreműködésével.

A következő területekre lehet jelentkezni: ének, szintetizátor, gitár, basszusgitár, dob, tánc, dráma, rajz, festészet, szobrászat (vizuális művészetek), fényképezés és retorika (nyilvános előadás).

Bővebb információ *Cser Bernadett*nél (+36 20 7739023).

♦ **Július 17-24-ig a XII. Keresztyén Művészeti Táborát szervezi Bodrogon** a Bodrogi Zeneiskola. Jelentkezni lehet zenei vagy vizuális műhelybe. Táborozó és önkéntes segítő jelentkezési lap igényelhető a bodrogizeneiskola@gmail.com címen.

♦ **Július 17-től augusztus 13-ig ifjúsági táborok (13-19 éveseknek) Tóalmáson** az Élet Szava Táborban, www.eletszava.org.

♦ **Augusztus 14-én 15 órakor ünnepli a Bagaméri Baptista Gyülekezet az imaház felépítésének 100. évfordulóját.** Szeretettel hívnak minden Bagamérből elszámazott testvért és minden érdeklődőt az ünneplésre és megemlékezésre. A jubileumi istentiszteleten *dr. Mészáros Kálmán*, az MBE elnöke hirdeti az ígét.

♦ **Augusztus 28-án Tahiban tarpaiak találkozója lesz.** Információ és ebédrendelés: *Debreczeni József* (20/775-0704)

Bemerítés Tahitófalu

„Ez az a nap, amelyet az Úr rendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!” (Zsolt 118,24) Mi sem tehetünk mást ezen a csodálatos pünkösdi napon, hiszen négy fehér ruhás fiatal tett hitvallást az Úr Jézus mellett, és követte az ő példáját a bemerítésben. Az elmúlt hetek, napok rossz időjárása egy szempillanás alatt eltűnt, és gyönyörű, napsütéses időben ünnepelhettünk. Szívünket betöltötte az az érzés, amit csak a megváltottak érezhetnek ilyenkor.

Az öröm, a hálaadás, magasztalás és dicséret jellemezte egész napunkat. A négy fiatal közül *Antal, Noel* és *Jordán* testvérek. Gyülekezetünk egyik „nagy” családjának gyermekei. Különkülön indultak a hívó szóra egy tóalmási nyári alkalom után. Fiatalokuk ellenére megbizonyosodtak az isteni vezetésben, és az Úr Jézusra bízták egész életüket. Komoly és jó döntés volt.

Révész Péter szintén gyülekezetünk „szülőte”. Szülei is itt merítkeztek be. Nagypapája, *Révész József*, gyülekezetünk egyik előző lelkipásztora.

Péter életében egy hosszabb „érés” folyamat vezetett a döntésig, és most sokkal boldogabb más embereknel, mert kapcsolatban van az Úrral, aki megbocsátotta bűneit.

Rakotoarinivo Krisztián – az én fiam. Szívem tele van örömmel, hogy elérkezett ez a nap is számunkra. Az ő megtérése egy tiniévet kezdődött, és egy keresztyén előadáson döntött az Úr mellett. Tudja, hogy az Úr megbocsátotta bűneit, és személyes Megváltója lett. Elsőként kérte a felvételét a gyülekezetbe.

Mind a négy gyermekünk hívó családban, szerető gyülekezetben nőtt fel. Hisszük, hogy az itt látottak és tapasztaltak is példaértékűek voltak számunkra. Örülünk annak, hogy az Úr hívta a „világból”, és örök életre hívta el őket.

A bemerítést *Nagy Sándor* testvér, gyülekezetünk lelkipásztora végezte. Az igével *id. Kulcsár Tibor* testvér, régebbi ügyintéző lelkipásztorunk szolgált az ApCsel 2,22–24 és 36–42 alapján, az első gyülekezet születéséről. Szentlélek nélkül nincsen gyülekezet! A Szentlélek által Isten önmagát adta húsvétkor a világnak.

A kézzártételes imádságnál mindhárom lelkipásztorunk (*Nagy Sándor, id. Kulcsár Tibor, Révész József*) áldást kívánt fiataljaink életére.

A gyülekezet dicsőítő csoportja és az énekkar énekelt a délelőtti folyamán. A Révész családból komolyzenei szolgálattal köszöntötték a bemerítkezőket. Közösségünk apraja-nagyja és a vendégek is együtt örültek a bemerítettekkel.

A délután folyamán szolgálatok hangzottak el, és először úrvacsorázott a négy fiatal testvér a gyülekezettel együtt. Megható és egyben felemelő volt ez az alkalom is.

Dicsérik a mi Urunkat, és kérjük, hogy *„ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak, hogy Istenbe vessék bizalmukat, ne felejtsek el Isten nagy tetteit, és tartsák meg parancsolatait”* (Zsolt 78,6–7)!

R. Surján Magdolna
Tahitófalu

Erős gyülekezet

„Ez egy erős gyülekezet?”
„Igen”, válaszolták a kérdésre.
„Hány tagja van?”
„Harminc.”
„Harminc!? Talán nagyon gazdagok?”
„Nem, többségük szegény.”
„Akkor hogy mondhatjátok, hogy ez egy erős gyülekezet?”
„Mert őszinték, odaszenteltek, békességesegek, szeretik egymást, mindenben Isten igéjét követik, készek az imádkozásra, és igyekeznek teljesíteni az Úr munkáját. Az ilyen gyülekezet erős, akár harminc, akár háromszáz tagból áll.”

„Ne látszatra szolgáljatok!”

A magyar baptista misszió mai kihívásai (7. rész)

Alkotmányozás és az új sarkalatos törvények

Az elmúlt évi kormányváltás óta több sorsdöntő kérdés került a parlament elé, amely bennünket baptistákat is érint. Ezek közül az első, a 90 évvel ezelőtt június 4-én Trianonban ránk kényszerített „rablóbéke” napjának új értelmezése, amely ezután „nemzeti összetartozás napja” néven hivatalos emléknapra lett nyilvánítva. Ez a döntés régi sebet kíván gyógyítani, amikor nemzeti és benne magyar baptista közösségünk határon túli „testrészeinek” egyesítését is szeretné elősegíteni.

A másik jelentős parlamenti döntés is hasonló ehhez, hisz törvényes lehetőséget biztosít a határon túli magyarság számára a „kettős állampolgárság” megszerzésére. Nagy dolog ez, hisz a kilenc évtizeddel ezelőtt Trianonban igazságtalanul meghúzott határok mögött rekedt és saját szülőföldjén jogfosztottá vált, aztán az első és második „bécsi döntést” követő visszacsatolás idején ismét magyar állampolgárrá lett, majd azt ismét elvesztő több millió honfitársunk régi álma valósulhat ismét meg. A kommunista-szocialista kormányzatok évtizedei alatt ez a kérdés tabu téma, sőt tiltott kérdés volt. Az anyanemzet ezekben az évtizedekben mostohán kezelte a határon túl, kettős elnyomatásban élő nemzettestvérei sorsát. Ennek volt köszönhető a 2004. december 5-i gyászos népszavazási döntés is. A most született törvény jogorvoslatot szeretne biztosítani a határok fölött egységesülő magyarság számára. Remélhetőleg baptista testvéreink közül is sokan fognak élni ezzel az új törvény adta lehetőséggel.

Sajnálatos módon az új magyar „médiatörvény” kapcsán, a sajtószabadság ürügyén az év elején hangos szócsaták dúltak a közéletben. A legszomorúbb ebben a hazai balliberális sajtó és külföldi elvtársaiak hazánkat lejárató arcátlan akciósorozata. Pedig a mint-

egy 300 oldalas törvénycsomag számos hibája mellett igen értékelendő törekvése, hogy korlátozni szeretné a közszolgálati médiában – az írott és elektronikus sajtóban egyaránt – többek között a trágár beszédet, az erőszakot és a szexualitást „naturalisan ábrázoló” műsorokat, az azonos neműek életformájának reklámozását, a kiskorúak bárminemű szellemi fertőzését. Szeretné elősegíteni az európai és magyar zenei, irodalmi és kulturális értékek fokozottabb védelmét. A szabályok ellen vétőket a törvény kemény eszközökkel szankcionálná. Úgy gondolom, hogy a jogi kifogások tisztázása után örömmel kell vennünk egy ilyen össznemzeti, benne alapvető keresztény érdekeket is védő törvényt.

Az új magyar „alkotmány” körül is kemény indulatok csapnak össze. Még nem értünk a folyamat végére. Egy azonban biztos, hogy a házasság, a család, a születendő gyermekek védelme, a gyermekvállalási kedv adókedvezményekkel való serkentése prioritást élveznek majd az új alkotmányban. Új elemként jelenik meg a keresztyén alapokra és erkölcsiségre való utalás az alapokmányban. Utalás történik az alkotmány szövegében az egyházak és egyéb vallási szervezetek megkülönböztetésére. Ezek működését úgynevezett „sarkalatos törvények” fogják majd külön szabályozni.

Az alkotmány elfogadása után napirendre kerül az új „egyházügyi törvény” is. Ezzel kapcsolatban is egyelőre ellentmondó nyilatkozatok kerültek nyilvánosságra. Az tény, hogy az egyházalapítás terén jelentős szigorítás várható. Tarthatatlan ugyanis a jelenleg hatályos lelkiismereti és vallás-szabadságról szóló 1990/4-es ultraliberális törvény, amely az elmúlt 20 esztendőben szinte gerjesztette az egyházszakadásokat, és több mint 300 bejegyzett egyházat „termelt ki” Magyarországon. Eddig ugyanis 100 természetes személy társulása kellett

egy új egyház bejegyzéséhez. Az eddigi felmérések szerint ezen „egyházak” többsége azonban üzleti okok, így az adó- és vámkedvezmények miatt jött létre. A kormányzat az új törvényben nem teológiai alapon kívánja a jövőben a felekezeteket megkülönböztetni, hanem alkotmányos szempontok szerint... (Folytatjuk)

Dr. Mészáros Kálmán
egyházelnök-lelkipásztor

A szerkesztő jegyzete Mi a véleményem?

Állandóan faggatnak a véleményemről. Megkérdezték, mi a véleményem az állattartás korlátozásáról, a közoktatási törvény új koncepciójában megfogalmazott elképzelésekről, a *Montessori*, illetve más egyéb modern nevelési módszerekről. Megkérdezték legutóbb, mi a véleményem arról, hogy a kormány figyelembe vegye-e a nyugdíj mértékének megállapítása során a gyermekvállalást, a gyermekevelést.

Azt vettem észre, hogy olyasmikben szeretik megkérdezni a véleményemet, amikhez vagy nem értek, vagy nincs közöm az eldöntésükhöz. Mert mikor fogok rendelkezni olyan átfogó tudással és ismerettel például az állattartás területén, hogy a véleményem szakmailag megalapozott legyen, és azzal ténylegesen szolgáljam a magyar állattartás ügyét? És mikor válik belőlem lelkipásztorként és újságíróként „állattartásügyi kormánybiztos”? Ha mégis van igazán megalapozott gondolatom és javaslatom, azt meg úgyis megosztom az „illetékesekkel”, ha nagyon nem hagy nyugodni. De miért akarok belerángatni engem minden ügybe, amihez semmi közöm, amiért nem vagyok felelős? Hogy felelőssé tehesse nek, vagy a felelősök lelkiismeretét akarják mentesíteni egy kis áldemokratikus kérdegetéssel? Ha aztán ezekről mégis véleményt mondok, akkor nagyon hamar változtatgatnom kell rajta, mint a máltai „barbároknak”, akik előbb gyilkosnak gondolták Pál apostolt, utána meg hirtelen istennek (ApCsel 28,1–6). A másik választási lehetőség pedig a romlott önhittség: mindenhez értek, mert mindenről van véleményem.

Arról bezzeg nem kérdeznék meg, hogy mi a véleményem a családomról vagy magamról, a szolgálatomról, a magatartásomról. Pedig ezekre tudnék igazán megalapozott válaszokat adni. Ezek aztán tényleg az én hatáskörömbbe tartoznak.

Talán ezek jártak az ószövetségi bölcsek fejében, mikor azt javasolták, hogy ne szajkózzuk a véleményünket, még a tudásunkkal is tartózkodjunk, különben hamar romlásba visz a szánk (Péld 10,14).

Különös pünkösd Pécs-Somogyon (folytatás a címodalról)

Aztán január elején az Ige szíven ütötte Klárikát, aki összetört, és sírva állt Isten színe elé, megértve, hogy ő is elveszett bűnös, de azt is megérezve, hogy Isten még számára is kegyelmet kínál. Néhány héttel később jelezte is szándékát, hogy szeretne többet foglalkozni az Igével. Hallotta, hogy rendszeresen hirdetik a törekvők alkalmát, mivel akkor voltak mások is. Amikor aztán az első elérkezett, Feri is jött vele.

A hónapok folyamán aztán Isten szépen letisztázott mindent bennük.

Olyan nagy élmény volt látni lelki fejlődésüket, ahogyan figyeltek könnyes szemmel, és engedték, hogy Isten jól megmunkálja szívük talaját. Feri, aki korábban Isten nevét csak káromlásokkor használta, most imádságaiban keresi Isten bocsánatát. Ezen a pünkösdön az ő döntésük megpecsételését figyelhették.

Az ige üzenetét *id. Tóth Zoltán* testvér hirdette Nagyváradról, majd a bemerítést *Tóth Zoltán*, a gyülekezet lelkipásztora végezte.

Az ünneplés azonban itt nem ért véget. Délután ugyanis folytattuk. Náráiek 40 éve házasságban éltek, de csak polgárilag esküdtek meg annak idején, mivel templomba nem jártak. Azt pedig érezték már akkor is, hogy valahogy sántít a dolog, ha ezek ellenére mégis templomi esküvőt is kérnek. A törekvők alkalmán azonban feltették a kérdést, hogy nem lehetne ezt pótolni? A vezetőség döntése pedig az volt, hogy örömmel. Így aztán délután az ő házasságkötésüknek lehettünk tanúi, ahogy immár Krisztusban készek voltak egymásnak újból hűséget fogadni.

Lelkipásztorunk kérdései az egész gyülekezetet elgondolkodtatták, és érezték azt, ahogy Krisztusban megújulhat egy élet, egy házasság. Gyermekük, unokáik előtt tettek tanúságot arról, hogy máttól minden más.

Legyen sok hasonló ünneppünk! Amikor Isten egy embert megragad, ott minden megváltozik. Hisszük ezt, és tanúsítjuk, mivel látjuk.

tz

A Magyar Baptisták Világszövetsége elnökségi tanácskozása Pécs – 2011. május 20.

Nagy-Kasza Dániel (Kárpátalja), Katona László, Novák József és dr. Herjeczki Géza (tengerentúl), dr. Mészáros Kálmán, Papp János, Dóczé Bálint (Felvidék), Nyúl Zoltán (Vajdaság), dr. Giorgiov Adrián (Erdély)

A Magyar Baptisták Világszövetsége (MABAVISZ) elnöksége megalkakulása óta minden esztendő májusában évertékelő tanácskozást tart. Erre az idén május 20-án került sor Pécsset.

A tagszövetségek és missziói régiók képvisellete a következőképpen alakult: dr. Herjeczki Géza, Novák József (tengerentúl), dr. Giorgiov Adrián (Erdély), Dóczé Bálint (Felvidék), Nagy-Kasza Dániel (Kárpátalja), Nyúl Zoltán (Vajdaság), dr. Mészáros Kálmán, Papp János, dr. Szabó Zoltán, valamint Katona László, az Áhítat szerkesztőbizottságának egyik tagja (Magyarország). Az elnökségi ülésen először a határon túli, majd az anyaországi misszió örömeiről, áldásairól, valamint küldetésünk nehézségeiről és kihívásairól esett szó.

Amerika

Amerikai testvéreink beszámoltak arról, hogy mintegy 1200 testvért érnek el lelkigondozói szolgálataik nyomán a diaszpórában. Ebben nagy szerep jut az *Evangéliumi Hírnök* havilapjuk terjesztésének, melyet Herjeczki testvér szerkeszt már 20 éve. Arról is beszámoltak, hogy gyülekezeteikben erős az angol nyelvű asszimiláció hatása, melynek következményeként fiataljaik már inkább a befogadó nemzet nyelvét beszélik. Gratuláltunk Novák testvérnek a magyar államtól kapott kitüntetéséhez, melyet hazánk jelenlegi polgári (Orbán) kormányzatától vett át az emigrációban kifejtett tevékenységéért.

Erdély

Az erdélyi szövetség élén is változások történtek. Az elnöki szolgálatra ismételtlen dr. Simon József testvér kapott megbízást a következő négy évben. Mellette dr. Kovács József főtitkárként folytatja tovább munkáját négy alelnök – dr. Borzási István, Veress Efraim, Szűcs Sándor és dr. Kiss Juhász Vilmos – segítségével. Giorgiov testvér beszámolt arról, hogy a román anyanyelvű baptista szövetségben szakadásközeli helyzet alakult ki a dr. Iosif Ton nevéhez kötődő úgynevezett „Órallók” szélsőséges karizmatikus mozgalom tanításai miatt. Ennek hullámai az erdélyi magyar szövetségre is kihatottak, emiatt úgy a román, mint a magyar szövetségben is elhatárolódás történt a Bibliára épülő baptista tanítástól elhajló személyektől. A teológiai oktatásban is változások várhatók a Romániában is érvénybe lépő új felsőoktatási törvény következtében. Így többek között a nagyváradi Immanuel baptista egyetem és a hozzákapcsolódó magyar teológusképzés akkreditációjával kapcsolatban.

Felvidék

A felvidéki misszió helyzetét értékelve elhangzott, hogy kemény erőfeszítések történnek a dél-szlovákiai magyar lakosság között végzett evangelizáció terén. Missziói konferenciára is készülnek Komárom-Szentpéteren testvéreink, ahol nyolc szomszédos gyülekezet fog össze azzal a céllal, hogy szlovák és magyar nyelven szólítsák meg a környék lakosságát az evangéliummal.

Ez utóbbi településen testvéreink jelenleg templomuk átépítésén és bővítésén fáradoznak. Dóczé testvér arról tudósított bennünket, hogy különösen nehéznek bizonyul a Dunaszerdahelyen beindított magyar nyelvű új gyülekezetplántáló munka. Segítségre volna szüksége, amiben az anyaországi testvérekre is számít. Jelenleg két felvidéki diák tanul a budapesti baptista teológián, akiket idővel visszavárnak a magyarok közötti munkára.

Kárpátalja

A kárpátaljai misszióról Nagy-Kasza testvér adott helyzetjelentést. Jelenleg nyolc településen van magyar nyelvű baptista gyülekezet. Most a cigány lakosság felé is végeznek missziót. Gát községben imaházat is szeretnének építeni számukra az amerikai déli baptisták segítségével. Zápszonyban egy egyszerű szolgálati lakást sikerült építeni külföldi segítséggel, most az imaház tetőzetének felújítása van soron, mert a téli hőtömeg súlya alatt beroskadt a héjazat. Ebben a munkában szívesen fogadnának segítséget. Kárpátalján bibliaiskola is szerveződött *dr. László Imre* misszionárius kezdeményezésére, hogy ezáltal is alkalmas testvérek kapcsolódjanak majd be a meglévő és plántálandó magyar gyülekezetek igehirdetői szolgálatába.

Vajdaság

A Vajdaságban is felívelő a magyar missziómunka. Nyúl testvértől megtudtuk, hogy Bácskossuthfalván pályázati forrásból és magyarországi támogatásból sikerült új tetővel lefedni az imaházat. A fizikai munkálatok mellett az elmúlt évben öt alkalommal tartottak bemeirítést testvéreink. Kishelyesen új imaház vásárlására gyűjtenek, mert a régi épület életveszélyes károsodást szenvedett az elmúlt években.

A pécsi MABAVISZ-találkozó abban különbözött az előzőektől, hogy a tanácskozásunkra meghívtuk a két déli szomszédos állam, Szerbia és Horvátország baptista szövetségének elnökét is. Ezt azzal a szándékkal tettük, hogy erősödjön az összetartozás érzése a határon túli baptista testvéreinkkel, ahol jelentős számú magyar kisebbség él és épült be a szerb, valamint a horvát szövetség kötelékébe. Így tanácskozásunk egy részén vendégként jelen volt *dr. Ondrei Franka*, a szerbiai baptisták elnöke is. (*Toma Magda* horvát elnök mostani elfoglaltsága miatt augusztusban a Tahiban

tartandó államalapítás-új kenyér ünnepünk vendége lesz.)

Franka testvérünk beszámolt arról, hogy Szerbiában 75 baptista gyülekezet található, melyek 90%-a a Vajdaságban van. Megemlítette, hogy ezen gyülekezetek többségének az alapítása még a Magyar Királyság idejéig vezethető vissza. Szerbiában sajnos 2006-ban új egyházügyi törvényt fogadtak el, ami kizárja a baptistákat a törvényesen bevett történelmi egyházak sorából. Ez rendkívül hátrányosan érinti a szerbiai – magyar, szlovák, román és szerb anyanyelvű – baptista gyülekezetek társadalmi elfogadottságát, amerikaiak által támogatott „szektaként” kezelve őket. Ebben a véleményalkotásban sajnálatos módon a szerb ortodox egyház államhatalmi hegemoniára törekvő szándéka érvényesül. Franka testvér nagy megtiszteltetésként értékelte a magyarországi testvérek meghívását, a két ország területén élő, különböző nyelvet beszélő baptisták kapcsolatfelvételét, a magyarországi szövetség szellemi és anyagi támogatását.

Magyarország

Az elnökségi ülésen mérlegeltük a 2012. június 1–3. között *Franklin Graham* evangélista szolgálatával Budapesten tervezett Reménység fesztivál összehívását a soron következő Magyar Baptisták Negyedik Világtalálkozójával. Végül közös döntés született arra vonatkozóan, hogy bár minden baptista testvérünket meghívjuk határon innen és azon túlra a Reménység fesztivál evangelizációs sorozatra, a világtalálkozót halasszuk el egy évvel, 2013-ra. Ennek soron következő házigazdája és helyszíne inkább Erdély, az ottani magyar baptista szövetség legyen.

A világszövetség Pécsen tartott elnökségi ülése összmagyar missziói konferenciával egészült ki. Ennek előadó és igehirdetői a világszövetség jelen lévő képviselői mellett Giorgiov Adrián, Novák József, *Alan Platt* dél-afrikai evangélista, és Ondrei Franka szerb elnök voltak. Az ének-zenei szolgálatokat a Vox Nova Baptista Férfikar, a Budafoki Harangzenekar, a Bodrogi Bölcsesség Kezdeté Baptista Iskola diákjai, valamint a helyi pécsi gyülekezet kórusa végezte. Isten áldása legyen a Kárpátokon innen és az óceánon túl élő magyar baptisták további missziómunkáján!

Dr. Mészáros Kálmán
a Magyar Baptisták
Világszövetségének elnöke

Bemeirítés Ócsán

Június 19-én, vasárnap délelőtt megmozdult a víz az imaház bemeirítomedencéjében. Ez alkalommal egyetlen hitvalló kérésének engedve készültünk a bemeirítési istentiszteletre. *Juhász Dániel* hívó szülők gyermeke, de amikor önállósulni kezdett, eltávolodott a gyülekezet-től. A jó Pásztor azonban utánament az eltévedt bárányának. Egy megtért fiatal által hívta őt el egy ifjúsági evangelizációra. Dániel imameghallgatást megtapasztalva döntött az Úr Jézus mellett. Most mielőtt a szóbeli érettségi vizsgára sor került volna, megtérésről és lelki érettségről tett bizonyosságot a gyülekezet előtt. Az igehirdetés szolgálatát és a bemeirítést *Nemeshegyi Zoltán* lelkipásztor végezte, a gyülekezet nevében *Szabadszállási László* gyülekezetvezető presbiter köszöntötte az új tagot.

Liturgia és rögtönzés

Mi, a liturgiához nem ragaszkodó gyülekezetek hajlunk arra, hogy megvetéssel nézzünk azokra a gyülekezetekre, amelyek jól kidolgozott istentiszteleti formát követnek... Megfigyeltem azonban, hogy a mi népszerű, rögtönzött istentiszteletünk, amit a vezető húsz perccel korábban tervezett meg, gyakran hajlamos olyan döcögős és fárasztó sorrendet követni, ami csaknem olyan előírásos, mint a mise... A mienk gyakran rögtönzött tákolmány. Az úgynevezett szabadság gyakran egyáltalán nem szabadság, hanem pusztán lomposság.

(Részlet A. W. Tozer
Isten nem köt kompromisszumot
című könyvéből)

Öröm a Körösök vidékén...

(folytatás a címloldalról)

Akik jelen lehettünk, szivacs-ként szívtuk magunkba az Ige üzenetét, melyet *dr. Almási Tibor* lelkipásztor testvér, tanszékvezető egyetemi tanár, a BTA rektora hirdetett közöttünk. A Zsidók 10,35–39. versein sokan elgondolkodtunk. A sátán használja módszereit: kísért a múlt, a háttér, meginog a hitünk, az Úrba vetett bizalmunk megrendül, az erő, élet elhalványul, húz, von a múlt, és minden eszközzel meghátrálásra csábít. Mi valóban „...nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk”? – mert nem számoltott fel az elvilágiasodás, a megkövesedett, kiüresedett vallássosság... Legyünk éberek Krisztus követésében, hogy mozgásunk ne lassuljon, mert eljuthatunk a leállásig! Milyen messze látjuk magunktól az Úr Jézust? – Ha egyre távolabb – leplezzük le a meghátrálást az életünkben! A régiek, mint a Néró általi üldözöttek is, példaként állnak előttünk. Mi legyünk a hit emberei, és bátran énekeljük: Mindenről lemondok érted, Jézusom, követelek téged ... Még ha meghalok is érted, Jézusom, követelek téged – amint az énekkar is énekelte.

Az igei üzenet ennél a gondolatnál folytatódott a délután során is, ugyancsak a Zsidókhöz írt levélből a 12,1–3 alapján. A cél elérése érdekében hova, kihez, kikhez érdemes és nem érdemes csatlakozni? Szinte egy küzdőtéren vagyunk, és másként ülünk a páholyban, mint a küzdőtéren. Mi mai keresztyének is folyamatos harcban állunk a küzdőtéren, de tudjuk, hogy ők, a régiek győztek – ez segíthet bennünket a csatlakozáshoz. Ehhez azonban egyetlen és fontos kapcsolódó pontnak kell lenni: ez az Úr Jézushoz való csatlakozás pontja, mert a régiek tudták, de mi is tudjuk, hogy Isten valami különbről gondoskodott, lehetőséget adott a döntésre. Tehát csatlakozni lehet, vannak még helyek a sor végén, odaléphetünk, van még remény, Jézusnál van megbocsátás.

Istent dicsőítő énekkarunk – majd délután zenekarunk is – fő

(folytatás a következő oldalon)

Az EU soros magyar elnöksége és egyházaink társadalmi elkötelezettsége

Brüsszeli látogatás június 14–16. között

A magyar egyházi küldöttség az Európai Parlament épülete előtt

A kánikulás nyári napokon is sokan emlékezhetünk arra a jeles istentiszteletre, amely januárban, az ez évi ökumenikus imahét megnyitó ünnepségeként a fasori református templomban zajlott, s széles hazai és nemzetközi ökumenikus jelenléttel tett bizonyosságot az európai integráció iránti elkötelezettségéről, valamint kérte Isten áldását az EU soros magyar elnökség hat hónapos szolgálatára.

A tavasz során a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa – a Közgyűlése által decemberben meghatározott tervek szerint – számos találkozót, programot, tanácskozást, szakmai fórumot rendezett. Találkozóra került sor a miniszterelnök úrral és a kormány képviselőivel, s ezen nyilvánvalóvá lettek azok a területek, amelyek mind a kormány és a magyar társadalom, valamint a magyarországi egyházak számára jelentőséggel bírnak. Ilyenek a roma integráció hazai és európai összefüggése; a vallásszabadság és keresztyénüldözés jelenségei; a Duna-stratégia, régióknk interkulturális gazdasága és a megbékélés feladatai; a családközpontú társadalmi és gazdasági gondolkodásmód és az önkéntesség európai éve. Ezek a témakörök kerültek megbeszélésre az említett találkozók, konzultációkon, nemzeti és nemzetközi konferenciákon az elmúlt hónapokban.

E programok sorában az Európai Egyházak Konferenciája Egyház és Társadalom Bizottsága meghívására nyolctagú delegáció látogatott Brüsszelbe június 14–16. között. A református egyházat *dr. Huszár Pál*, a Dunántúli Egyházkerület főgondnoka, a Zsi-

nat világi elnöke, az evangélikus egyházat *Gáncs Péter*, a Déli Egyházkerület püspöke és a Magyarországi Evangélikus Egyház elnökpüspöke, a baptista egyházat *dr. Mészáros Kálmán* egyházelnök, a metodista egyházat *Csernák István* szuperintendens, az ortodox egyházat *Kalota József* érseki vikárius, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsát *dr. Szebik Imre* elnök és *dr. Bóna Zoltán* főtítkárr képviselték. A tanácskozásokat *Bukovszky Ákos* baptista külügyi igazgató tolmácsolási szolgálata segítette elő.

A látogatás egyik célja az volt, hogy az egyházak képviselői az Európai Unió intézményeiben elmondják a maguk tapasztalatát, eddig végzett munkáját és további terveit az integráció folyamatában. Másrészt megbeszélésekre került sor az Európai Egyházak Konferenciájának tisztségviselőivel a programok értékelését illetően, valamint további konkrét tervek kialakítása érdekében.

Látogatásra került sor az Európai Parlamentben, ahol a delegációnak *Tőkés László* püspök, egyházi kapcsolatokért is felelős alelnök adott tájékoztatást azokról a lehetőségekről és nehézségekről, amelyek az unió alkotmányának 17. paragrafusában az egy-

Döntéshozatal az Európai Parlamentben

házaknak, valamint a vallási és humanista közösségeknek ajánl föl rendszeres és nyilvános dialógusra lehetőséget. E gesztusértékű rendelkezés gyakorlatban való megvalósítása nem kis feladat, mindazonáltal az egyházaknak kínált olyan lehetőség, amellyel közösen szolgálhatják a legégetőbb társadalmi, gazdasági és kulturális értékeket egész Európa javára. A delegációt munkaabédén fogadta az Európai Parlamentben Gyürk András képviselő (Fidesz), s a jelen lévő felvidéki és erdélyi magyar képviselőkkel együtt adott bepillantást a parlament döntéshozási mechanizmusába és azokba a témakörökbe, amelyek különösen is fontosak Közép-Európa népei és így a magyar nemzet számára is.

A magyar állandó képviselően Zákonyi Botonddal, az emberi jogokért, kisebbségpolitikáért és kulturális ügyekért is felelős munkatárssal került napirendre az európai intézményekben is meglévő egyházi/vallási üzenet megjelenésének lehetősége. Valamint a beszélgetés jó alkalmat kínált arra, hogy sor kerüljön a magyar elnökség elmúlt hónapokban végzett munkája brüsszeli értékelésének megismerésére. Jó volt hallani, hogy – a sajtóból is ismert kezdeti feszültségek mögött és után – az Európai Unió Tanácsának agendáján lévő feladatok, programok végrehajtási kötelezettségének a magyar elnökség sikeresen eleget tett, méghozzá úgy, hogy azzal elismerést és jó minősítést szerzett magának és hazájának. Külön említést érdemel az unió bővítése Horvátországgal, valamint az európai romastratégia keretei-

nek kidolgozása. Ugyanezt ismerte el, sőt erősítette meg az Európai Bizottságban tett látogatás alkalmával a szociális ügyekért felelős magyar biztos felelős munkatársa, Hegyi Gyula is.

Az Európai Egyházak Konferenciája Egyház és Társadalom Bizottsága munkatársaival kölcsönös elkötelezettségre került sor a megkezdett munka folytatását illetően, különös tekintettel is a roma integráció stratégiájára és a közép-európai regionális ökümenikus együttműködésre.

A programból természetesen nem hiányzott a városnézés, az európai intézmények különös világával és Brüsszel szépségeivel való ismerkedés sem. Utolsó programként hálaadó áhítatra került sor, ahol – a meghívók és a vendégek – az európai intézmények hivatalainak szomszédságában működő ökumenikus Feltámadás kápolnában adtak hálát az elnyert áldásokért, és kérték a Szentháromság Isten kegyelmes vezetését a jövőben is. Itt mondtak köszönetet a vendégek a meghívó Egyház és Társadalom Bizottságnak és különösen is Rüdiger Noll református lelkésznek, a bizottság igazgatójának.

A Magyarországi Egyházak Ökümenikus Tanácsának ez irányú tervei között szerepel még a kormány képviselőivel való újabb tanácskozás és július első vasárnapján részvétel a lengyelországi ökumenikus tanács ünnepségén Varsóban, amelyen az ökumenikus tanács képviselői átadják a szolgálat stafétáját a lengyel testvéreknek.

Dr. Bóna Zoltán MEÖT-főtthkár

(folytatás az előző oldalról)

koordinátora Almási Kornél testvér, karnagy, a BTA docense volt, aki öt blokkban mutatta be a karénekeket. Segítői az énekkar vezetésében: Bálint József, Puskás Sándor, Kiss Mónika és Kunné Papp Emőke testvérek voltak. Az egyes énekkari blokkok között – mind délelőtt, mind délután – Tóka Szabolcs orgonaművész testvér Händel-, Bach-, Alcock-, Liszt-művekkel mélyítette el gondolatainkat az orgona hangjára, és a délutáni karénekek kíséretében a 22 tagú szimfonikus zenekar élménye is Isten jelen lévő Szentlelkéről tanúskodott.

Almási Kornél testvér a lehetőségekhez képest igen jól összefogta az alkalmi Körösvidéki Férfikart, mintegy kapcsolódva az igei üzenethez, énekelve: Nincs helyed Jézus számára...?

A nap folyamán Istent dicsőítette még két szavalat is. Délelőtt Kiss Enikő, a gyulai gyülekezet tagja Viktorisz József Hitvallásom című versével, délután Balog Miklós, gyülekezetünk lelkipásztora mondta el saját költeményét Himnusz a Szentlélekhez címmel.

A Békéscsabai Jókai Színház lehet, hogy nem volt még eddig az imádság háza – pünkösdi hétfőjén azzá lett. Imában dicsőítették hatalmas Istenünket mindannyiunkat összefogva: Balog Miklós békéscsabai, Boros József méhkeréki, Borzasi Csaba kétegyházi és Matuz József gyulai lelkipásztor testvérek.

A Körösvidék kerületi elnöke, Kiss Tibor Péter testvér mintegy keretet adott rendezvényünknek, igével nyitotta meg és zárta, átadva a stafétabotot a Békési Baptista Gyülekezetnek, akikre a 15. énekkari találkozó megszervezése vár.

Egyé forrtunk mindannyian jól ismert énekünk, a Feltámadt Hős éneklése közben, s bizonyossággal a szívünkben mondhatjuk el, hogy ami ezen a napon történt Békéscsabán – imák, igei üzenetek, közös énekek, énekkari, zenekari, orgona-, zongoraszámok, versek, a fúvósok csodálatos hívogató térzeneje –, mind-mind a Szentlélek kegyelmes munkája, és tudjuk, hogy semmiképpen nem hagy bennünket árván, egyedül. Soli Deo Gloria!

Árgyelán Gy.

A nemi identitás formálása a családban

Általánosan azt mondhatjuk, a szexuális identitás nagymértékben összefügg a „Szeretnek engem?“, „Értékes vagyok?“ kérdéssel. Azok a gyerekek, akik megélik a biztos kötődést szüleikhez, jó alapot visznek magukkal a felnőttkorba. Viszonyulásuk a szexualitáshoz pozitív lesz, énképük kiegyensúlyozott. Azoknak a gyerekeknek, akiket szüleik megfelelő módon támogatnak, és ahol a szülők maguk pozitívan viszonyulnak saját nemiségükhöz, az identitásuk megfelelően fejlődhet.

Sok gyerek nagyon rosszul éli meg az iskolai felvilágosítást, gyakran előfordul, hogy erre túl korán kerül sor. Nagy segítség lehet, ha a családban megvan a beszélgetés kultúrája, és a szülő helyre tudja tenni azt, amit az iskolából hoznak haza gyerekeik. Ebből a szempont-

ból is nagyon szerencsés, ha már korábban szó volt ezekről a dolgokról. A szülőnek fontos, hogy tájékozódjon: mit és mikor vesznek elő az iskolában. Vegye fel a kapcsolatot a tanárokkal, és beszélgeszen velük ezekről a kérdésekről! Ha nem tesz neki a közvetített tartalom és a forma, tegyen javaslatot másra!

(Részlet Trautwein Éva Konstantin Mascherrel készített interjújából – Magyar Kurír)

(Konstantin Mascher a számos európai országban ismert TeenSTAR szexuálpedagógiai program munkatársa. Ez az értékorientált program a keresztény értékrendre épül, a tinédzserek szexuális nevelését célozza. Arra készíti fel a fiatalokat, hogy megértsék szexuális kapcsolataik érzelmi következményeit, mélyebb dimenzióit.)

Fény és árnyék...

A kiskőrösi országos nőkonferencia tiszteletére, melynek címe: Fény és árnyék, tegnap és ma.

*Fény és árnyék állandó küzdelme...
Tapasztaltuk tegnap s a jelenben,
Tudjuk, hogy lényük ellentmondó,
Bár nálunk együtt látható.*

*Mert emberi létiink ez életben
Súlyos ellentmondásokkal terhelt,
Hisz keményen harcol a Fény ellen
Az árny minden serege!*

*Tegnap, ma és holnap...
A sötétség soha fel nem adja!
De Te már látod, tudod jól:
E harcban sose vagy magányos!*

*Csak hinne kell!
Csak kérne kell!
A mennyei erő harcol veled,
Napról napra és minden percben.*

*Ha fiatalon látod a rémisztő árnyat,
Tudd: ez neked soha nem árthat!
Ha támad az ijesztő sötét,
Gyűjtsd fel kis fényed örömet!*

*Ha idős szemeid árny-játék rémíti,
Nézz az Úrra s kérd, mit adhat a hit:
Istenem, Te mutass igaz képet,
Félénk szívem meg ne rettenhessen!*

*Ha bármikor húzna le a mélység,
S füledbe súgja: nincs reménység!
Te csak bátran nyújtsd ki a kezéd,
Hisz a keresztet mindig elérheted!*

*Ha az éjszakai sötétben
Nem látsz kiutat hitednek,
Ne dőlj be a csalfa beszédnek,
Csak gondold mindig az Igére!*

*Mert meg van írva már réges-régen,
Ki lakik a fenséges rejtekében,
Az el nem vesztet a sötétben,
Hisz Istennek fénye vezet: örökre!*

Salyámosy Éva

Villámként repdesők

*Villámként repdeső fecskék
hangnál gyorsabb gondolatok,
széles e földön szárnyalók,
lélek nagy útján szabadok.
S keringnek ég és föld között,
pályájuk titkos és örök –
foglyul ejteni mindet
törvény aligha lehet.
Tengerbe hulló csillagok.*

Venyercsán László

A veréb és a fecske Szellemi zoológia

*„Még a veréb is talál házat, és a
fecske is fészket, ahová fiókáit helyezi
oltáraidnál, Seregek Ura!” (Zsolt
84,4)*

*„Mily kedvesek a te hajlékaid, ó,
Seregeknek Ura!” (Zsolt 84,2)*

Ez a vers a mi szívünk énekének is ismétlődő refrénje mindannyiszor, valahányszor Isten gyermekeinek a közösségében tartózkodunk. Az Isten háza iránti féltő szeretetet hordozták szívükben Isten egykori prófétái és énekesei: Dávid, Kórah, Kórah fiai, Ászáf és a többiek. Most pedig azt állapítjuk meg Isten igéjéből, hogy hol is vannak Istennek „kedves hajlékai”, milyen a külsejük, és hogyan kell irántuk viseltetnünk.

„A szentekben, akik a földön élnek, és a dicsőségesekben telik minden kedvem” – mondja Dávid a 16. zsoltárban.

E vers olvasásakor elgondolkozom: a „szentekben” – ezt értem, ezek a Krisztus vérével megmosott és megszentelt emberek. De a „dicsőségesekben” szó számomra új és érthetetlen. Kikerestem ezt a szót több szótárban, s ezeket találtam magyar fordításban: oroszul – csodálatosakban; németül – gyönyörűségesekben; csehül – nemesekben; angolul – fenségesekben telik minden kedvem. Vajon ki fordította le hűen ezt a verset az óhéber nyelvből? És hogy hangzik az eredeti szöveg? Megkérdeztem talmudista ismerősömet e szó felől. Hamar előkerül a héber Biblia és a hozzátartozó kommentátorok. Barátom olvassa a héber szöveget s a rabbik magyarázatait, majd azt mondja, hogy itt olyan szó áll, amely a következőképpen fordítható: felséges, gyönyörűséges, kitűnő, nemes, erős, hatalmas, csodálatos.

Bölcs rabbinusaink pedig szövegmagyarázataikban azt állítják, hogy ezek a rendkívüli jelzők azokra az emberekre vonatkoznak, akik nagyon mélyen hisznek Istenben, és nagyon szeretik őt. Hallván ezt a magyarázatot egy valódi izraelita szájából, szívem nagy örömmel és csodálattal telt meg. Feltárult előttem a gyönyörű összhang az ószövetségi próféta, Dávid, és az újszövetségi Üdvözítő kijelentései kö-

zött, aki ilyen szavakat diktált János apostolnak a Jelenések könyvében: *„...országa népévé tett minket és papokká az Isten, az ő Atyja előtt” (1,6).* Íme, mekkora a Krisztusban nyújtott isteni kegyelem mélysége: tegnap még szerencsétlen, elesett bűnös, kárhózat fia voltam. Ma, az Üdvözítővel való találkozásom után Isten fia, a Szentlélek temploma, holnap az egek királyságának örökös lakosa.

Igen! Isten hajlékai nem kőből, fából, téglából vannak építve, hanem szét vannak szórva az egész föld színén. Istennek eme drága temploma te vagy, kedves testvérem az Úrban, valamint a világ összes kontinensén élő hívő keresztények (1Kor 3,16).

Hogy könnyebben megérthessük az Úr szellemi hajléka iránt táplált szeretet lényegét, a Szentírás két égi madárra, a verébre és a fecskére tereli most a figyelmünket. Ezeknek a madaraknak „örök hajlékot” készített az Úr az ő oltárainál. Volt idő, amikor ez a vers érthetetlen és furcsa volt számomra. Mi keresnivalójuk van a verébeknek és a fecskéknek a jeruzsálemi templom kellős közepén, ahol naponta emberek ezrei sűrögnek-forgognak az oltár körül? Hiszen a templom tetején éjjel-nappal berregtek a madárriasztó szerkezetek, hogy még a templom tetőzetét se érinthesse valamelyik madár lába! Itt meg az Úr az egész templom belsejét megnyitotta számukra?! Hamar megértettem a Biblia egyéb idézeteiből, hogy ez a zsoltár nem betű szerinti madarakról, hanem emberi lelkekről beszél. A Biblia ugyanis gyakran hasonlítja az embereket hol növényekhez, hol madarakhoz, hol meg házi- vagy vadállatokhoz.

Miről beszél hát nekünk átvitt értelemben a veréb és a fecske?

A madarakról szóló tankönyvekben azt olvassuk, hogy a kis veréb életmódjáról és tollazatának színéről ítélve a földkerekség legyszerényebb és legegyszerűbb madárkája. Megtalálható a földgolyó valamennyi éghajlati övezetében, ahol csak ember él. – A veréb igénytelen madár. Élelmét, különö-

sen a téli időben, udvarok zugai-
ban, utcák porában, járdákon, or-
szágutakon keresgéli víg ugrándo-
zás és csiripelés közepette. A hideg
téli éjszakákat házkéményekben
tölti, úgy menti életét a megfagyás-
tól. Ilyenkor a kisveréb nem bar-
násszürke, hanem koromfekete. De
az Úr Jézus tanúsága szerint Isten
szereti a verebeket is, és emlékeze-
tében tartja őket.

„Ugye, két verebet egy fillérért ad-
nak, és egy sem esik le közülük a földre
Atyátok tudtán kívül” (Mt 10,29). Já-
nos evangéliumában pedig így
hangzik a drága üzenet: „Úgy sze-
rette Isten a világot, hogy egyszülött
Fiát adta érte...” (3,16)

Igen, Isten nagyon szereti a vilá-
got, de elsősorban nem a hegyeket-
völgyeket, folyókat-tengereket, ha-
nem az embereket. A világ minden
népét szereti: a fehéreket és a színe-
seket egyaránt. Isten a földi kisé-
mizett, lenézett emberei előtt is
megnyitotta templomát, és kiter-
jesztette rájuk üdvözítő kegyelmét.

A fecskéről azt olvassuk a zooló-
giában, hogy a világ legkecsesebb
testalkatú madarai közé tartozik.
Szinte egész életét a levegőg mag-
gasságaiban tölti. Ott röpköd nap-
keltétől napnyugtáig ámulatba ejtő
gyorsasággal és ügyességgel, va-
dászgatva olyan apró legyekre, ro-
varokra, amelyeket emberi szem
meg sem láthat. Zuhanó kis repülő-
gépként ereszkedik a víz tükrére,
röptében iszik, sőt a fiókáinak is
visz a csórében, s villámgyorsan
szökik fel újra a magasba. A földön
csak akkor látható, ha fészket épít
és sárcsomócskákra van szüksége.
De milyen óvatosan és szakérte-
lemmel közeledik ilyenkor a kis
pocsolyákhoz az „építőanyagért”,
hogy be ne piszkolja magát! Ha pe-
dig elkészült a fészek, akkor fiókái
nevelésének szenteli minden erejét
és idejét.

A fecske öltözete nagyon ele-
gáns: mellén hófehér ingecske, tes-

tén bársonyfekete frakk. S ha a ve-
réb az egyszerű emberek tömegeit
ábrázolja, akkor a fecske a híres tu-
dósokat, művészeket, költőket,
hadvezéreket és államfőket jelké-
pezi. Ha tehát Isten szereti az egész
emberiséget, akkor ő szeret minden
megtérő bűnöst: szegényt és gazda-
got, tudatlant és tudóst egyformán.

A fecske röptének a gyorsasága
is beszél nekünk valamiről. A szív
kívánsága mindig összefügg a test
mozgásával. A 42. zsoltár szomjas
szarvasa bizonyára gyorsan fut az
üde források felé. Az égi madarak
is nagy gyorsasággal igyekeznek
fészkükre, ahol türelmetlenül vár-
ják őket az éhes-szomjas fiókák.
Megállapították, hogy a kárpáti ne-
mes szarvas lábainak óránkénti se-
bessége 70 km, a fecske szárnyai-
nak sebessége pedig 200-300 km.
Íme, mekkora sebességgel repül a
zsoltáríró lelke a Seregek Urának
hajlékába!

Milyen jó nekünk, akik a közle-
kedési eszközök korlátlan fejlődé-
sének a korszakában élünk! Hallat-
lan sebességgel mozoghatunk szá-
razon, levegőben, úrben, vízen és
víz alatt. Néhány óra alatt leküzd-
hetünk ezer kilométeres távolságo-
kat. Utazhatunk sarvaslábakon és
fecskeszárnyakon, ha akarunk.

A verébfélék az éneklőmadarak
családjába tartoznak.

Köztük legjobb énekesnek bi-
zonyult a csalogány és a kanárima-
dár.

A hívó emberek a földkerekség
legboldogabb, legvidámabb lakói.
Ők az Isten éneklő madarai, akik
dicsőítik őt nappal és éjjel, nemcsak
itt a földön, hanem a nagy Végte-
lenben is örökön-örököké.

Virágh Ádám

Nem hasonlítható az ember semmihez

*Mennyi vita s meddő okoskodás
akarja eldönteni a hovatarozást.*

*Ha nézem a kisgyereket,
aki még nem tud egyebet,
csak mosolyogni,
s tettetés nélkül zokogni,
mását így sem találom,
bárhol keresem, a világon!*

*Elöttem áll és lapozom
a különleges albumot.
Lábbal, szájjal festett alakok,
tájak, csokrok, állatok.
Hihetetlennek tűnik – oly szépek –,
kéz nélkül alkotott festmények!
Mire nem képes még a lélek?!*

*Alkotni, írni, olvasni;
múltat, jövőt kutatni;
önsebet gyógyítani;
terveket készíteni;
csillagot, vírust lencse alá venni;
s a tudás vágjától emésztődni
csak az ember tud.*

*Ha hozzá méltó rokont keresel,
– ilyenre Ádám az Édenben sem lelt –,
akkor emeld szemedet az Égre fel,
és mondd: „Atyám,
ki a mennyben lakol,
látogass meg, mert hiányzol!”*

Nagy Ferenc

Egy pohár víz

*Hogy a napfény ráesett,
szinte szívdobogva nézem
ezüstszikrás börtönében
az ezüsthideg vizet.*

*Víz, még sohse láttalak;
és lelkem sok szennye-bűne
boldogan megszegyenülve
érzi, milyen tiszta vagy.*

*Jég vagy! tűz vagy! gyönyörű!
Tiünderestű meztelesség,
voltam én is, és leszek még,
mint te, olyan egyszerű?*

*Jöjjetek, igaz imák:
jó vizek, öntözzetek meg,
és kit oly rosszul szeretlek
vált meg, égi tisztaság!*

Szabó Lőrinc

Ur
itt
de
Be
bű
Ol
mi
s e
fig
Én
hog
Te
hog
Hi
ros
Itt
Írj
me
szá
és
egy
me

Zv

A szentek javára folyó gyűjtés

„Hírt adunk nektek, testvéreim, Istennek arról a kegyelméről, amelyet Macedónia gyülekezeteinek adott. Mert a nyomorúság sok próbája között bőséges az ő örömiük, és nagy szégyenségükből a tisztaszívűség gazdagsága lett. Tanúskodom arról, hogy erejük szerint, sőt erejükön felül önként adakoztak.” (2Kor 8,1–2)

A gyülekezet és a hívó családok pénzkézeltése egyfelől igen kényes, másfelől nagyon is üdvösséges dolog. A pénzkézeltésbe beletartozik az átgondolt pénzbeosztás, a józan takarékoság, de a szegényekről való gondoskodás is. A Szentírás tanítása alapján jó lelkiismerettel ki kell mondanunk, hogy nem feladata a hívőknek a könnyelmű, munkát kerülő, kocsmázó, költekező életmód finanszírozása a szegényekről való gondoskodás címén. Egy okos, főleg egyházakban kéregető hajléktalan nemrég elmagyarázta nekem, hogyan lehet a római katolikust, hogyan a reformátust, a baptistát, a lelkészt, a diakónust, az egyszerű gyülekezeti tagot stb. egy kis ptya pénz érdekében megvezetni. Neki kenyérkereső foglalkozásává vált ez az életforma.

Ha Krisztus szellemében adakozunk, meg kell különböztetnünk a valós és nem valós szükségleteket. Miközben a valódi szükségben lévőhöz irgalmas szívvel odaforodunk, természetesen anyagi lehetőségeink mértéke szerint, lelkiismeret-furdalás nélkül figyelmen kívül hagyhatjuk azokat, akik munka nélkül szerzett jogtalan jövedelemként várják adakozásunkat.

Azonban itt a szentek iránti adakozásról beszél az Ige. Erre különösen érzékenynek kell lennünk. Az első gyülekezetek tudták, hogyan viseljenek gondot szegényeikről. Barnabás egész vagyonát odatette az apostolok lábai elé abból a célból, hogy felkarolják a rászorulókat. Ő teljes életét ettől kezdve az evangélium szolgálatára szentelte. Az első jeruzsálemi gyülekezetről mondja az Írás, hogy senki sem mondott vagyonából bármit is a magáénak, ha-

(folytatás a következő oldalon)

Versmeditáció

„Fogd el a lélek árján fénylő forró igéket: táplálnak, melengetnek valahány világévet s a te múltó dalodba csak vendégségbe járnak,

a sorsuk örökélet, mint sorsod örökélet, társukként megölelnek és megint messze szállnak.”

(Weöres Sándor: Ars poetica)

Amit most ki szeretnék emelni Weöres Sándor (1913–1989) Ars poetica című verséből, az ez: „Fogd el a lélek árján fénylő forró igéket”. Isten az élet/életünk minden pillanatában jelen van. Rajtunk múlik, hogy észrevesszük-e vagy sem. Neki jó tervei vannak életünkkel (Jer 29,11), ha elfogadod a körötted és benned jelen lévőt, akkor szellemben belépsz egy másik világba (mint aki látja a láthatatlant): az Isten Multiverzumába.

Hogyan lehet belépni ebbe a Multiverzumba? Ha hittel Jézus kezébe helyezed a kezedet. „Légy erős és bátor... Ne félj és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr, mindenütt, amerre csak jársz” (Józs 1,6.9), mondja neked is ma az Úr... Ne félj beletenni a kezedet kezébe, inkább attól félj és rettegj, hogy mit fogsz majd mondani Istennek, ha megkérdezi tőled: Miért nem tetted?

Sok tudós és kozmológus azzal tölti egész életét, hogy megalkossa a „Mindenség-elméletet”. Lázasan kutatják az extradimenziókat! – Ezt halani innen is, onnan is. Egyes modern fizikai elméletek 10-12 dimenziósak vélik világunkat. (Ezek az extradimenziók azonban oly szorosan felcsavarodtak az ősrobbanás után, hogy mára már csak a négydimenziós tér-idő „maradt” – így mondják.) Egészen az utolsó időkig a fizikusok nemigen akarták elfogadni az M létezését, csakhogy a kozmológiával és a húrelmélettel kapcsolatos előretörések ezekben az elképzelésekben jelentős változásokat hoztak létre. Az M létét a húrelmélet is igazolta. Ez arról szól, hogy a szubatomi részecskék és a természeti erők igen kicsiny húrok 10 dimenziós rezgéséből származnak. Mi az extra hat térbeli dimenziót azért nem vesszük észre, mert befordulnak önmagukba, vagy annyira kicsinyek, hogy észrevétlenül maradnak. Évtizedeken keresztül a matematikusok agyon gyötörték magukat, hogy kiderítsék, hány különböző formát vehet fel ez az önmagába visszaforduló tér-idő. Az eredmény 10 500, ami valójában egy elképzelhetetlenül nagy szám, és mindegyik mögött állhat egy-egy univerzum a maga saját vá-

kuumenergiájával, szubatomi részecskéivel és fizikai törvényeivel.

Stephen Howkins (vezető angol elméleti fizikus), aki a toloszékéből elemzi az univerzumot, egy riportban azt mondta, hogy az M itt van mellettünk, csak azért nem tudunk belépni, mert foglyai vagyunk még a saját téridőnknek. Ahogy Jézus mondta: „...Isten országa tibenetek van” (Lk 17,21), vagy ahogy az apostol üzeni: „Nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van” (1Jn 4,4). S hogy ezt elérjük, előtte szívünket kell körülme-telni (Róm 2,29), ez szellemi értelem-ben azt jelenti, csak így válhatunk tisztává, és így léphetünk be az ő világába, ahová mások nem tudnak, és beszélhetünk vele úgy, amiről mások csak álmodozhatnak. Sose feledd el, ha elfogadod személyes megváltódnak Jézus Krisztust, akkor a „sorsod örökélet”, és elmondhatod Dáviddal együtt: „Egy dolgot kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy az Úr házában lakhassam... lát-hassam, milyen jóságos az Úr...” (Zsolt 27,4).

Leleszi Balázs Károly

Megfogalmazás

Vak ember ült egy épület előtt a lépcsőn, lábánál kalap táblával. A táblán a következő szöveg állt: „Vak vagyok. Kérem, segítsenek!”

Arra ment egy újságíró, és látta, hogy a kalapban alig van pénz, mindössze pár fillér. Lehajolt, dobott a kalapba pár koronát, s anélkül, hogy megkérdezte volna, elvette a táblát, és a másik oldalára írt egy mondatot, és úgy helyezte vissza.

Délután visszatért a vak emberhez, és látta, a kalapban sok pénz van.

A vak felismerte lépteit, s megkérdezte tőle, hogy ő írt-e a táblára, s ha ő volt, akkor mit.

Az újságíró így válaszolt: „Semmi olyat, ami nem lenne igaz. Csak soraidnak kicsit más formát adtam.”

Mosollyal az arcán távozott.

A vak soha nem tudta meg, hogy a táblán ez állt: „Tavas van, és én nem láthatom.”

Ha valami nem sikerül, változtass a stratégiádon, és megláthatod, minden jobbra fordul.

Most lustaság vagy becstelenség?

A minap éppen a Példabeszédek könyvét tanulmányoztam, és a 15. fejezetben az ellentétpárokban gyönyörködtem.

- A csüggedőnek mindig rossz napja van, a jókedvűnek pedig mindig ünnepe.

- Jobb a kevés az Úr félelmével, mint a sok kincs, ha nyugtalanság jár vele.

- Jobb egy tányér főzelék ott, ahol szeretet van, mint a hizlalt ökör, ahol gyűlölet van.

- Az indulatos ember viszályt szít, a türelmes pedig lecsendesíti a perpatvart.

A19. versben ez áll:

- A lusta útja olyan, mint a tövises sövény, a becsületesek ösvénye pedig egyenes.

...és itt hirtelen elakadtam, és nemcsak elakadtam, de meg is döbbsentem! Egy pillanat alatt odalett gyönyörködésem, és valami megfoghatatlan rossz érzés vett erőt rajtam. Újból és újból az utolsó igét ízlelgettem, és valamit nagyon nem értettem. Illetve értettem én, és éppen ez volt pillanatnyilag a problémám oka!

Ugye eddig egyértelmű párhuzamokat olvastam: csüggedő-jókedvű, kevés-sok, szeretet-gyűlölet, indulat-türelmelem, de ez az íge így szól:

- A lusta útja olyan, mint a tövises sövény, a becsületesek ösvénye pedig egyenes.

Tehát a lustáról volt szó, és akkor nekem a szorgalmas kíváncsított volna oda mint párhuzam, de nem ez áll ott. A lusta párhuzama a becsületes.

Hogyan lehetséges ez? Gondolkodtam. Talán itt vált a ritmus. Megvizsgáltam. Nem!

Talán itt új szakaszhoz érkezünk. Nem. Talán más a sövény és az ösvény? Nem jellemzően. Akkor... akkor mégiscsak igaz lehet az, ami a legelső pillanatban belém nyilallt?

- A lusta becstelen... Nem lehet más, mert a becsületes az ellentétpárja!!!

Ekkor emlékek özöne árasztott el: hogy nem mindig tanultam, segítettem, dolgoztam, vezettem háztartást, foglalkoztam a gyerekekkel, a férjemmel, szüleimmel rendesen... nem, nem és nem! Ezernyi kép rémisztett életem elmúlt időszakából, és a mából is rám vicsorogtak. S mindegyik felett egyszer csak egy új tábla függött. Nem a lustaság – talán elnéző megnevezése –, hanem a komoly becstelenség cégére. De becstelen? Én? Én becstelen len-

nék? Ez fáj! Nem akartam elfogadni! Boldogan lemostam volna ezt az új táblát, de nem lehetett! Ott égett, ott villogott a szemembe: becs-te-len!

Aztán lecsitultam, az Úr pedig magyarázott. Megértettem, hogy ez kegyelem! Hálás vagyok az Úrnak, mert ezzel sok mindenre rávilágított! Így van ez jól! Sok-sok dolgot nem tudtam volna megbánni, mennyei módon értékelni, ha erre most nem vezet el az Úr.

Igen! Micsoda kegyelem! Micsoda kegyelem, hogy most látom ezt az ítéletet, és nem „azon a napon”, amikor majd semmivel se tudom lemosni azt a megnevezést... míg most a Krisztus keresztyénél még van erre lehetőségem, hiszen a kiontott vér megtisztítja a bűnbánó lelket! Köszönöm!

SÉ

A lustaságról

Szemben a közhittel, a lusta ember nemcsak az, aki átalussza az időt vagy ölbe tett kézzel üldögél. A restségnek létezik egy sokkalta megtévesztőbb és kifinomultabb formája. Az a fajta sürgés-forgás, lázas tevés-vevés, ami a valódi cselekvés megkerülése. Nemi „filozófiával” azt mondhatnám, hogy ezer tetszetős tévedés se pótol egyetlen igaz gondolatot se súlyban, se erőben. A pontos, igaz cselekvés az, amelyik számba veszi és mérlegeli a „pálya” minden nehézségét, és a „véletlenek” esetleges szélfúvását éppúgy, mint a földadat „bemérhető” részét, persze nehéz, s nemegyszer kevésbé látványos a vaksi „szorgoskodásnál”. A közvélemény könnyen ítél a látszat után, s az izzadtságot legtöbbször a koncentrált figyelem elébe helyezi. Pedig ez a csúsztatás melegágya ennek a fajta kritikai lustaságnak és előítéletnek, mely melegágya a burkolt restségnek, belső tunyaságnak, s csupán képmutató változata a hétalvásra ítélt mesebeli semmittevésnek. Ahogy a félelem és élehetetlenség a betegségbe, úgy menekül nemegyszer a belső restség az aktivitásba, a minőség megkerülésével a közepszerűség tevékeny gyakorlatába.

(Pilinszky János)

(folytatás az előző oldalról)

nem mindenük közös volt. Megosztották egymással anyagi javukat, így nem is volt közöttük szűkölködő. Később ebbe a szent közösségvállalásba a pogányokból lett keresztyének is bekapcsolódtak. Jeruzsálemben ugyanis éppen azért, mert „mindenük köz vala”, az összeadott vagyon egyszer csak elfogyott. Nem olvassuk, hogy az első gyülekezetben termelői közösséget hoztak volna létre, mint századokkal később az anabaptisták. Ezért a pogányok részt vállaltak a jeruzsálemi szegények támogatásából (2Kor 9. f.).

A egymás segítésének bibliai elve mára sem avult el. Ha tehetjük, adjunk, szívből, örömmel! Isten áldása kíséri adakozásunkat (2Kor 9,8-15). Az Ige úgy tanít, hogy ne úgy adakozzunk, hogy az egyik testvér anyagi előnyhöz jusson a másik kárára, hanem hogy az egyik bősége pótolja a másik pillanatnyi szükségét, hogy adott esetben megfordítva ugyanilyen természetességgel áradjanak a javak a közösségben egymás felé, mindig a szükségben lévők felé. Hogy ne legyen a szentek közösségében szűkölködő egy sem.

Közben azt se feledjük, hogy bármilyen gyűjtés esetén a gyülekezeteknek, de az egyéneknek is, arra nézve is van felelőssége, hogy célhoz érjen az adomány, oda, ahova szánták. Ma ez különösen fontos, hogy azok kapják meg, akiknek tényleg szükségük van rá, és ne a kegyes ügyeskedők. Hasznos a nagyobb szervezetek által végzett karitatív szolgálat, mert több lehetőséggel rendelkeznek, mint egy gyülekezet vagy egy személy. De ez nem vonhatja maga után azt, hogy ezeknek a szervezeteknek lazul a beszámolási kötelezettségük. Természetesen első sorban Isten felé kötelezi őket az összegyűjtött javak tiszta kezű elosztása, de nem lehet kibújni az emberek felé való elszámolás kötelezettsége alól sem.

A jókedvű adakozót szereti az Isten. A szentek szükségleteire történő adakozás az Isten iránti hála egyik gyümölcse. Egyben pedig Isten áldásának kiáradása mind az adakozó, mind a megajándékozott számára. Adakozni öröm. Ismerjük-e ezt az örömet?

Hegyi András
(Hitünk erős alapjai)

Világvége

A napokban érettségiző unokámnak leírtam annak az esztendőnek a történetét, amikor én mentem fehér blúzban megmértetni a szorgalmamat és kevéske tudásomat. Megdöbbsentem, amikor észrevettem annak a régi Hitetőnek a jelenlétét a mai eseményekben. Eszembe jutott az első remegtető jóslat hírének hatása.

Még alig voltam második osztályos, amikor a gyülekezetünkben egy hosszú tekercs járt kézzel kézre, és számokkal bizonyította, hogy az X. évben eljön a világ vége. Remegő szívvel gondolták a félénk szívű asszonyok, hogy mindennek vége. Nem érdemes eltakarítani a romokat, nem kell küzdeni a gyermekek életéért, sőt a férjeket sem kell hazavárni, mert Isten véget vet a földi életnek. Mi akkor épphogy éltünk, anyuka minden maradék erejével küzdött az egészségünkért, a napi betevőért, és hűségesen várta haza apukát a fogságból. Jól emlékszem azokra a rémült pillanatokra, amikor viaskodott a lelke egy szellemi erővel, és képes volt legyőzni azt. Nekem, kisgyermeknek, már nem volt egészen tudatos a „senki nem tudhatja...” igei üzenet, és néha meg-megrezsent a lelkem, hogy hátha mégis... Bibliai számok özöne próbálta elhíttetni az ördögi számítás jogosságát. Akkor még csak 100-ig tanultam számolni, és nagyon okosnak tűnt a tekercs összes összeadáspéldája.

Könnyű préda volt a kiehéztet, meggyötört, fáradt emberek tömege.

Az érettségi esztendőm azzal kezdődött, hogy itt a világ vége, a híres középkori jós az 1956-ot jelölte meg világ végének. Ekkor már több igei ismeretem volt, megtért, hívó kislányként az Úrhoz siettem ezzel a kísértéssel, mégis megrémültem a januári földrengéskor meg a tavaszi nagy árvíz idején. Mert mégis, hátha igaz? Abban az évben volt a szeptemberi válság, és szemben állt egymással a két világhatalom hadi flottája, egészen addig, amíg Isten közékük nem tette a tenyerét. Aztán összestel kitért a forradalom és a szabadságharc. Ilyenkor könnyű elhíttetni az emberekkel, hogy ezek az események a világ végét igazolják. Nem

(folytatás a következő oldalon)

Jákób megtérése 1Móz 32,3–12.24–30

Idézett igénk előzményeként meg kell látnunk az emberi számítás és okoskodás szégyenteljes kudarcát. Jákób ugyanis édesanyjával, Rebekával egyetértésben becsapta atyját, a meghomályosodott szemű Izsákot.

Megdöbbsentő, hogy Jákób azért harcolt a hamisság fegyvereivel, amit Isten eleve odaígért neki (25,23). Az isteni ígéret azonban csak a hívő embernek elég, aki azonban csak az eszével akar mindent megérteni, és minden problémát megoldani, annak még az isteni ígéret is kevés.

Igénkben meglátjuk, hogy mennyi kár és veszedelem származik abból, ha nem tudjuk kivárni, amíg maga Isten cselekszik, hanem mi akarjuk siettetni az ő ígéretének a teljesedését.

Jákób is hamarosan rájött, hogy hamis cselekedetének súlyos következményei, mint a férges gyümölcsök, hamar megértek. Bátyja, Ézsau bosszút forralt csaló öccse ellen, s neki menekülnie kellett. Szülei tanácsára Háránba megy.

Mennyi felesleges utat teszünk meg, és mennyi hiábavaló munkát végzünk el azért, mert ügyeink intézését nem merjük rábízni az Úrra. Sokszor még mi hívők is elfelejtjük azt, amit az Úr a zsoltárossal megíratott számunkra: „Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!” (46,11)

Jákóbnak ezekben a hamis cselekedeteiben a főtanácsadója maga a sátán volt. Most azonban azt látjuk, hogy a menekülő Jákóbot teljes bizonytalanságban hagyja. De nem így tesz vele az Úr. Ő a fáradt vándort felkeresi, és bizalmat önt a csüggedő szívébe azzal, hogy új ígéretet ad neki.

Ezt a csodát élte át Jákób ott Béthelben, amikor ráborult az éjszaka, és egy köre hajtva fejét elaludt, és álmot látott. Amikor felébredt álmából, megdöbbenve kiáltott fel: „Bizonyára az Úr van e helyen, és én nem tudtam... Mily rettenetes ez a hely, nem egyéb ez, hanem Istennek a háza, és az égnek kapuja.” Úgy látszik, rossz lelkiismerete nem engedte meg neki, hogy örüljön az Úrral való találkozásnak és az ő ígéretének. Vajon öröm-e nekünk mindig az Istennel való találkozás, és igéjének az üzenete?

Bétheltől a mostani igénkben szereplő Peniéligen nagyon hosszú volt az út, mintegy húsz esztendő. A megtérés nem mindig egy pillanat műve, sokszor hosszú idő kell ahhoz, hogy összetörjön a kemény szív, és bekövet-

kezzék az a döntés, amit a Szentírás nyelvén megtérésnek nevezünk. Jákób szíve sem tört össze Béthelnél. Itt még alkudozik Istennel, feltételeket szab neki. Húsz év kellett ahhoz, hogy az Isten házától eljusson az Isten színéig, csak itt tört össze teljesen, itt lett egészen más emberré.

Jákóbnak sok keserű csalódáson kellett átmennie a hosszú húsz esztendő alatt. Hányszor kellett panaszkodnia Lábánra, aki rútul becsapta őt, tízszer is megváltoztatta kialakított bérért. Szegény Jákóbnak nem jutott eszébe, hogy amit elvetett, azt le is kell aratnia, mert ez Istennek és az életnek megváltozhatatlan törvénye. Az aratás pedig mindig többszöröse a vetésnek.

Az Úr Jézus ezt az igazságot így fejezte ki: „Amit akartok azért, hogy az emberek cselekedjenek veletek, ti is úgy cselekedjétek azokkal” (Mt 7,12).

Amit Jákób cselekedett Ézsauval, azt kapta vissza sokszorososan Lábántól. Amit mi cselekszünk szüleinkkel, testvéreinkkel és embertársainkkal, azt kapjuk vissza kamatos kamatokkal gyermekeinktől, unokáinktól és embertársainktól.

Jákób most húsz év múlva jön rá arra, hogy neki rendeznivalója van az ő bátyjával, Ézsauval. Követeket küld hozzá. Üzenetében Ézsaut urának nevesi s magát szolgaként alázza meg előtte. De mindez nem nyugtatja meg Jákóbot.

A követek visszajönnek azzal a hírrel, hogy Ézsau négyszáz férfiúval jön elé. Jákób a hír hallatára megrémül. Maga előtt látja a pusztai harcosok csapatát, már alig tud másra gondolni, mint a halálra. Kétségbeesésében elkezdi imádkozni, hivatkozik Isten ígéreteire, de ez sem szünteti meg halálos félelmét. Érzi, hogy valamit tennie kell, mert itt az ő és szeretteinek az élete forog kockán. Megpróbál ajándékkal kedveskedni bátyjának, de ez sem ad neki békességet.

Így jutott el Jákób döntő pillanatokhoz, amikor teljesen egyedül maradt. Szinte elszakadt övétől, hátat fordított jószágának, kiengedett kezéből minden eszközt, s ilyen magára hagyottan vívta meg élete nagy harcát ott a Jabbók révénél.

Jó azt nekünk is tudni, hogy életünk döntő küzdelmét mindig egyedül kell megharcolnunk.

Illésnek sem az volt a legnehezebb harca, amit a Kármelen sok ezer ember jelenlétében vívott meg a Baal- és

Aserá-papokkal, hanem az, amikor így kellett felkiáltania: én egyedül maradtam!

Bizonyára az Úr Jézusnak is azok voltak a legkeserűbb percei, amikor ezt kellett mondania: Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?

Jákób is egyedül maradt, és egy férfi tusakodott vele egészen hajnalhasadtáig. Hogy ki volt a férfi? Nem tudjuk. De azt tudjuk, hogy nagyon valóságos volt ez a küzdelem, hiszen ebbe Jákób belerokkant. Az is biztos, hogy ez a férfi az Isten képviselőjében és megbízásából tusakodott Jákóbbal, s ezt Jákób is tudta. Ez a küzdelem életre és halálra ment. Jákób tudta, hogy ha ezt a csatát elveszti, akkor reggelre piros lesz a mező az ő és szerettei véréből. Ha pedig győz, akkor rendeződik minden.

Jákób győzött, de érdemes megfigyelni, hogy csak akkor, amikor legyőzött. Amikor csípőjénél forgócsontja kiment a helyéből, csak akkor tudta elmondani: nem bocsátlak el, míg meg nem áldasz engem. Jákób azon az éjszakán tanult meg igazán imádkozni. A hitből való imádság mindig önmagunk teljes feladásából, és a mi Urunkra való teljes ráhagyatkozásból fakad. Amíg erre a lelki szintre nem jutunk el, addig a mi imádságunk csak bűnös képmutatás.

Ezen az éjszakán Jákób rendezte viszonyát Istennel, megtért, és most már rendeződött az ő viszonya testvérel, sőt minden más vonatkozásban is.

Ez az alapja a mi viszonyrendezésünknek is. Ha Istennel békeségünk van, akkor békeségben vagyunk egymással is. Ha azonban Istennel még rendezetlen viszonyban vagyunk, akkor az egész életünk összekuszált, boldogtalan és békétlen.

Jákób a viszonyrendezés után új nevet kapott. Az eddigi neve azt jelentette: saroktartó, gáncsvető, átvitt értelemben: csaló. Az új neve pedig ez lett: Izra-Él, ami azt jelenti: Istennel tusakodó és győzedelmeskedő.

Az újszövetség nagy emberei is új nevet kaptak: Simonból Péter, Lévíből Máté, Saulból Pál lett.

Mi is megtérésünk, újjászületésünk alkalmával új nevet kaptunk. János apostol így ír erről: „Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk” (1Jn 3,2). Pál apostol pedig még azt a magyarázatot fűzi ehhez: „Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is; örökösei Istennek, örökösársai pedig Krisztusnak...” (Róm 8,17). A megtéréssel és újjászületéssel tehát nemcsak új nevet, hanem nagyon gazdag örökséget is kapunk. Jákób megtérése történetében is azt olvassuk, hogy az új név adása után „megáldá őt ott”.

Érdeemes még megfigyelni azt is, hogy Jákób is új nevet adott küzdelme helyének. Elnevezte Peni-Élnak, ami azt jelenti: Isten színe, Isten arca. Így kellett eljutnia Jákóbnak Beth-Éltől Peni-Élig. Isten házából Isten arcáig.

Ezt az utat nekünk is meg kell járunk. Sajnos vannak sokan az úgynevezett hívők között is, akik csak a templomig, az imaházig vagy jobb esetben a gyülekezetig, a prédikátorig jutottak el, de nem érkeztek még el az Isten színeig. Az ilyen félbemaradt keresztyének válogatnak a templomok, a gyülekezetek, az igehirdetők között, és nem jönnek rá arra, hogy nem a körülményekben van a hiba, hanem a szívükben, mert még nem jutottak el igazán az Isten színeig, vagyis igazán még nem tértek meg, a Szentlélek által még nem születtek újjá.

De mindezeket túl tudnunk kell, hogy mi megtért, újjászületett hívők is e földön csak vándorok vagyunk, akik megünnepelünk templomokon, imaházakon és gyülekezeteken át abba az országba, amelyben Jézus Krisztus a király, és eljutunk majd abba a városba, ahol már nincsen templom, hanem Isten lesz minden mindenkiben, s akkor meglátjuk őt színről színre. Így jutunk el mi is az Isten házából az Isten arcáig.

(„Mert most tiükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre” 1Kor 13,17)

*Jákób buzgóságát Add nekem, Uram,
Hogy a hit tusáját Jól megharcoljam!
Átkarollak téged, nem bocsátlak el,
Áldj meg, kérve kérek, imámra felelj!
(A hit hangjai 360. 1. vers)*

Szabó László
(néhai egyházelnök)

(folytatás az előző oldalról)

volt könnyű, de bátrabb szívvel mondogattam magamban: Isten megengedte, hogy elvégezzem a tanítóképzőt, ő azt akarja, hogy a gyermekek között munkálkodjak. Még ad hozzá időt. Abban az évben tartottuk a menyegzőnket, és a boldog élet reménye felülírta a jóslat hitét. Az viszont igaz, hogy 56-ra úgy ki volt tikkadva az elnyomástól a nép, hogy megint alkalmas körülményeket talált a nagy Hitető, hogy felvesse a világ végének hírét. A csüggedt emberek hiszékenyek. De a világnak nem lett vége.

Manapság újabb lendületet vett a régi ördögi jóslat, amelyről Isten biztosan kijelentette, hogy senki nem tudhatja, mikor következik be, de most megint nagyon alkalmas helyzet teremtődött a Hitető számára.

A gazdasági körülményekre elégedetlenséggel válaszolnak az emberek, és nem azt mondják, hogy 65 évig tartott a nemzet ereje, addig lehetett facsarni a meglévő energiákat, és végül kimerült az ország, és nem az a téma, hogy a felhalmozott adósság kifizetésének határideje lejárt, hanem szeretnék a porhintésből kapott javakat élvezni tovább. Ilyenkor a hitetlen emberek elhiszik az aluljárók rettentéseit.

Most az a szolgálatom, hogy bátorítsam a beszélgetőtársaimat, a szakrendelők csüggedt betegeit, a szomszédokat és a villamoson megszólító, reménytelen embertársaimat. Az Úr eljön. Várjuk őt. Ezért igyekezzünk munkálkodni az ő dicsőségére, de nem kell félnünk jóslatoktól, rettentésektől, mert az ő kezében van a világ sorsa, jövője, és személyesen az én életem is. Ha ő még munkát bíz rám, akkor megtartja az életemet örült gázoló teherautója alatt is, és átvezet halálos betegségen is. Mert az Élet Ura vigyáz rám.

Hittel és örömmel éneklek a régi vasárnapi iskolai énekemet: „Mi várjuk az Úr Jézust, mikor jön!” „Mi repülünk eléje, mikor jön!”

De, hogy meddig várunk, azt az időt ő méri ki, és hogy angyalok szárnyán vis-e el, vagy „ágyban, párnák közt halni meg”, azt az órák csak ő tudja. Nála ketyeg az óra. Egy feladatunk van: úgy dolgozzak, mintha örökké élnék, és úgy imádkozzak, mintha mindjárt eljőne a „világ vége”.

Frittmann Lászlóné

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Az élő és halott egyház

Az élő egyházban sok „zajos” gyerek és fiatal van – a halott egyház tökéletesen csendes.

Az élő egyházban új utakat keresnek – a halott egyház soha nem változtat semmin.

Az élő egyház nagy álma az Isten országa – a halott egyháznak rémálmai vannak.

Az élő egyház gyorsan növekszik, így hát nem emlékszik mindenki a másik nevére – a halott egyházban hosszú időn át változatlanok a nevek.

Az élő egyház bátorságra, előrehaladásra hív – a halott egyház soha nem kockáztat semmit.

Az élő egyház kötelessége a világmiszió – a halott egyház mindenét magának tartja meg.

Az élő egyház megbocsát és bocsánatért könyörög – a halott egyház soha nem vét hibákat.

Az élő egyház felhasználja hagyományait és lehetőségeit, hogy szolgálja az embereket – a halott egyház az embereket használja fel a hagyományok és lehetőségek megőrzésére.

Az élő egyházban tizedet fizetők vannak – a halott egyházban csak borralót adnak.

Az élő egyház látja a kihívásokat és az alkalmakat – a halott egyház csak a problémákat és veszélyeket látja.

Az élő egyháznak istentisztelete van – a halott egyháznak csak aggodalmi.

Az élő egyház evangelizál – a halott egyház megkövesedik.

FELMÉRÉS – 2011. II. rész

A budapesti baptista egyházkerülethez tartozó gyülekezetek fiataljainak helyzete, lelkiállapota

Megkérdeztük az ifivezetőket, hogy a fiatalok közül szerintük hányan vannak megtérve. Az ifik felében 90%-ra teszik ezt az arányt; érdekesség hogy két-két ifi említett 100%-os, illetve 1-5%-os arányt. Elég szélsőséges eredményeket láthatunk tehát e fontos lelki kérdést érintve. Van, ahol elvileg szinte mindenki megtért, néhány helyen viszont kifejezetten kisebbségben vannak a hívők. Összegezve az adatok alapján, az ifik 3/4-ében a többség megtért ember.

A fiatalok többségének van valamilyen keresztyén szolgálata. Azt, hogy ez mit jelent, nem fejtettük ki, a válaszadók képzeletére bízunk, hiszen sokfélék lehetnek (gyülekezeten kívüli is). Jó hír, hogy az ifjúságok felében a fiatalok legalább 2/3-ának van valamilyen szolgálata. Ugyanakkor e jellemző esetében is tapasztaltunk extrémításokat: az ifin belüli szolgálati arányra volt 100%-os válasz, de nagyon alacsony 1-5%-os is.

Arra a kérdésre, hogy a fiatalok hány %-át tartod szellemileg érettnek, szintén elég vegyes válaszok születtek, a legtöbb ifivezető az ifijének felét, 2/3-át tartja szellemileg érettnek – persze megint kérdés, hogy ki mit ért ez alatt. Azt is megkérdeztük, hogy az ifivezető szerint milyen arányt képviselnek azok, akik „képben vannak” az élet különböző dolgait illetően is. Megnyugodtunk, mert a válaszok nagy többsége szerint az arány minimum 2/3.

A családi háttérrel érintve megtudtuk, hogy az ifik több mint felében van legalább pár fő (1-10), akiknek nem keresztyén a családjuk. Érdekesség, hogy több ifiben a nem keresztyén családból jövők aránya 90-100%, vagyis vannak olyan ifik, ahol szinte minden fiatalnak a jelenlegi családi környezete, amiből jön, nem keresztyén (az adatok legalábbis ezt mutatják). A legtöbb ifiben van világból megtért ember, de legtöbbször csak néhány (5% alatt).

Végül érdeklődtünk a vezetőkről – lelkipásztor, elöljárók, illetve ifjúsági vezető – alkotott képről. Vagyis hogy a fiatalok az ifiben hogy néznek vezetőikre. Érdekes, hogy az előbbieket (lelkész, elöljáró) átlagosan jobb, bár nagyobb szórású ér-

téket kaptak, mint az utóbbiak (ifivezető), bár nyilván mikor az ifivezetők értékelték magukat, előjött az alázat.

A budapesti és környéki ifjúságok helyzetét feltérképező kérdőív kifejtes kérdésekkel zárult, melyek szintén tanulságosak voltak. Megkérdeztük az ifjúsági vezetőktől, hogy szerintük melyek azok a témák, amelyek foglalkoztatják az ifjúságot. Ezek közül a főbbek a teljesség igénye nélkül: kapcsolatok; párkapcsolat; párválasztás; kapcsolatok helyreállása; konfliktusok kezelése; sodródás vagy céltudatos élet; Jézus módszere; tanítványképzés; időbeosztás; életünk hullámvölgyei; bűn-e a puskázás; mitől lesz egy férj papucs; hogyan lehet jobb a kommunikáció egymás között; bőjt; a bőjt „haszna”; utolsó idők; imádság; okkultizmus; talentumok; a gyűliben való szolgálat; Isten vezetése; elhívás; sáfárság; megelégedettség; gyermeknevelés; gazdálkodás az anyagiakkal; feltámadás; kamaszkori problémák; érzelmek; felnőtté válás; a gyülekezetbe való beépülés; barátság; hétköznapi tapasztalatok; lelki látás; tisztaság; szellemi tisztaság; Isten szerint való helyes élet; csüggedés; mit kezdjen az ifikonk után a fellelkesült fiatal a mindennapokban; tömegélmény vs. egyéni szolgálat, odaszánás; kapcsolattartás; közösségi oldalak – Facebook; zene, keddi ifi; munkahely; utazások; nyári program; jövőtervezés; gyülekezeten belüli stílus; generációk közti kapcsolat; stílusok közti kapcsolat; technika; számítógép; törvényeskedés; értékek; erkölcs, az igazi Jézus; Jézus személye; keresztyén példaképeink; Biblia; imameghallgatás; mik foglalkoztatják a fiúkat/lányokat; bizonyágtétel kívül-belül; lelkiállapotok; tervek; egyedülálló helyzet; társkeresés; az ifjú házaskérdései; a nem hívő közeg; káromkodás; tiszta beszéd; hatékony imaharc; közösségépítés hatékony formái, evangelizáció; evangelizáció mint életforma; lelki ajándékok; szülőkkel való kapcsolat; bementkezés, hogyan lehet ma megélni a hitet.

Tóth Krisztián

Budapesti Baptista Ifmisszió
2011. május

Legendák

Eredeti latin irodalomtörténeti kifejezéssel: *Legenda aurea* (arany legenda). Az ókori nép a társadalom kezdetét az aranykorban képzelte el, amikor minden jó volt. Az aranykort szép, mesés történetek írták le. Más, későbbi kifejezés: *Historia Longobardorum* (Longobárdok története). Ez a nép az Elba folyó alsó szakaszán élő germán törzs volt. Áttérítésük után, a második évezred derekán sok szentnek összeírták a történetét. A történeteknek lehettek valóságos alapjaik, bár a püspökeik között volt kételkedő. Mégis kialakult egy német legendárium, amibe a magyar szentek csodatételeit (pl. Szent Gellért-legendá, Erzsébet-legendá) szintén beírták. Angol értelmezés szerint a „legend” magyarázat is lehet (pl. térképek jelmagyarázatai). A latin legenda szó mellékesen utasítás: „olvasandó”. A Székely Nemzeti Múzeum legfőbb büszkeségéként őrzik a XV. századból való Apor-kódexet néhány első magyar bibliafordítással, himnuszokkal, imádságokkal és legendákkal.

Egyrészt a legendás ember csodálatos és rendkívüli (bármilyen okból), másrészt a legendás ember egyfajta Hány János. Gyakori a mai magyar nyelvben, hogy a legenda enyhe, szépített kifejezése a hazugságnak. Ezzel együtt jár minden szent dolognak, bibliai történetnek a becsmérése, a tartalma iránti szkeptikus kétely. Van tehát az értelmezés azonosítása keretében mit válogatni. Mi természetesen a legendák hasonló értelmezését általános tévedésként fogjuk fel. Amit hiszünk, az Isten beszéde alapján nem legendás mese, hanem az „életnek beszéde”. A szentek történetét, a népegyház mai napig uralkodó elfogadottságát valljuk vagy tagadjuk, kételkedünk benne vagy az első századbeli keresztyén mártírok történetei mögé folytatásként iktatjuk be, tetszésünkre bízható. Már az elmondottak alapján föl kell ismerünk, hogy legyen bármilyen valóságalapja egy legendának, a Biblia fénykévéjébe állítva nincs hitszabályozó tekintélye. A lelkiesség erősítésére nézve lehet, hogy nem káros, de nélkülözhető. Ókori héber könyveket (Jézus Sirák fia könyve, Tóbiás könyve, Judit könyve stb.) a Bibliánkba nem

vettünk be, a legtöbben nem is tudunk róluk, ezért egyetértünk a keresztyén legendárium protestáns mellőzésével. Közelebb valónak érezzük a bizonyágtételt, amiről bármelyik hívő testvérünk a gyülekezetben egyéni tapasztalata alapján nyilatkozik. Frissebb, életszerűbb és aktuálisabb a bizonyágtétele bármelyik legendánál.

Azt sérelmezzük, hogy a mai átlagos magyar állampolgár szemében a teljes Szentírás a legendák köréhez tartozik, de velünk megszokhatta már a világ a sértő általánosítást, nem kevésbé a valóság és a tény letagadását. Az ígéretést, a szándékos megtévesztést és a hazugságot sokan megengedhetőnek tartják a mindennapi életben.

Részünkről most már csak egy bibliai ige folyamatos beteljesülésének tanúsítása marad hátra. Nagyon sajnáljuk, hogy a legendát és a való igazságot felcserélik, ahogy Isten igéje mondja: „Az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel...” (Róm 1,25).

Szebeni Olivér

Táborajánló

zenét szerető fiataloknak

Kedves fiatalok! Szeretnénk a nyáron öt napot (július 26–30.) úgy eltölteni, hogy új dicsőítő énekeket és zeneelméletet tanuljatok? – Akkor szeretettel várunk titeket a zempléni dicsőítő táborba! Helyszín: 3853 Pere, Kossuth Lajos u. 21. A tábort *Pintér Béla* vezeti. Amit tenned kell:

1. Jelentkezni (csoportosan vagy egyénileg): cseresattila@gmail.com (+36208860373).

2. Magaddal hozni: Bibliát, hangszert, kottafüzetet, jegyzetfüzetet és íróeszközt, saját szerzeményű dalodat (ha van).

3. A helyszínen fizetni: 15 800 Ft.

Olyan fiatalok jelentkezését várjuk, akik 15 évesek vagy már elmúltak, illetve 25 évesek vagy azon aluliak.

Mindenkit szeretettel várunk!

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

ÖRBOTTYÁN: **Tóth Imréné Kapitány Zsófia** testvérnőt június 10-én kísértük utolsó földi útjára, 72 éves korában kapta az égi hívást. Temetésén *Kapitány Zsolt* imádkozott, igét hirdetett *iff. Szilágyi Sándor* a Jn 16 alapján. *Kotán Béla* ismertette röviden életútját. Kedvenc énekét – *Messze fent egy hegyen – Nagy Sándor* játszotta trombitán. Búcsút vett tőle a rokonság és a gyülekezet.

TAHITÓTFALU: Május 28-án kísértük utolsó útjára a 92 éves **Kristóf István** testvért. A temetésen *Nagy Sándor* lelkipásztor szolgált a Jn 11,25–26 szerint. A ravatalnál *Révész József* ny. lelkipásztor imádkozott. Fúvószenekarunkkal vettünk végső búcsút testvérünkötől, aki 30 éven keresztül maga is e zenekar tagja volt. Istenünk vigasztalását kérjük gyászoló testvéreinkre!

KECSKEMÉT: Népes közösség vett búcsút *Kiss Emil* testvér feleségétől, **Kissné Boros Lídiától** 2011. június 11-én Kecskeméten. A ravatal mellett *Demén Miksa Zsuzsanna* református lelkész, a sírnál pedig *Ujvári Ferenc* baptista lelkész hirdette a vigasztalás igéit. Hosszan tartó betegség emésztette fel testét, de lelkében az élő reménység segítette át Isten színe elé.

ÉRSEKCSANÁD: Június 21-én kísértük utolsó földi útjára **Lázár Sándorné sz. Sirok Iona** testvért. Fiatalon Krisztus követésére indult, hűséges volt haláláig Urához. Az istentiszteleteken az utolsó pár hónap kivételével részt vett. Csendes, szelíd élete Krisztusra mutató volt. 83. évében hívta el az Úr az örökkévaló világba. A vigasztalás igéit *Vasadi Lajos* lelkipásztor hirdette.

♦ **Gyermekbemutató:** Vácegresen *Révész Attila* és *Lilla* második gyermeküket, a május 15-én született *Márkot* hozták az imaházba, hogy bemutassák az Úrnak és a gyülekezetnek. A helyi lelkipásztor, *Várady Endre* Márk evangéliumából a magától növekedő vetésről szólt, majd imádkozott az újszülöttért.

János bátyám mondta a népi vallásosságról 2.

- Az emberi természet nehezen tudja elfogadni, hogy nincs viszontlátás általunk elképzelhető módon. Jézus Krisztus egy beszélgetés végén elég egyértelműen fogalmazott: „...akik méltónak ítéltetnek ama eljövendő világra, hogy részüik legyen a halottak közül való feltámadásban, azok nem házasodnak majd, és férjhez sem mennek. Sőt meg sem halhatnak többé, mert az angyalokhoz lesznek hasonlók...” (Lk 20,35-36) Emberileg nem tudunk mit kezdeni azzal, hogy a halál véglegesen megszüntet minden e világi emberi kapcsolatot. Fontosnak tartjuk azt az érzést, hogy van folytatás, és ott is meghatározók az itteni viszonyok: ki családtag, ki barát, ki közeli ismerős. A népi vallásosság ezt az érzelmi lukat igyekszik nagyon is e világi módon befoltoztatni.

- Akkor ezek az énekek és a viszontlátásra utaló prédikációk is babonások? - provokáltam János bátyámat.

- Szándékosan akarod félreérteni az elmondottakat? - kérdezett vissza öreg barátom.

- Mit értettem volna félre? - okoskodtam. - Te mondtad, hogy milyen tévedéseket hordoznak magukban az idézett énekek. És ha mégis éneklük őket, akkor tévedéseket ültetnek még a hallgatók szívébe is.

- Az énekek költői szövegek, melyeket jelképesen is értelmezhetünk - folytatta. - A babonás érzületet a hívők között nem maga a szöveg vagy egy tárgy vagy egy cselekvés váltja ki, hanem az, ahogyan azokról a hívő dolgokról gondolkodnak. Emlékezz csak arra, hogyan hittek a zsidók a filiszteusok elleni harcban az Úr ládájának megvédő erejében! És megverte őket az ellenség. A rézkígyót is egy idő után imádták. Többször gondolták, hogy Jeruzsálem elpusztíthatatlan. És nem volt az. A templomba sokszor babonából jártak: „Az Úr így szemet huny életünk vétkei fölött.” Ma is van, aki azért adakozik, mert mélyen úgy gondolja, hogy ezzel az Urat lekenyerezheti vagy legalábbis a rossz sorsát elkerülheti. A hittel összefüggő minden mondat, minden tárgy, minden cselekvés válhat babonává, ha hitünket azokra építjük, s nem Krisztusra. **hy**

Pünkösdi bizonyágtétel

„Saul, Saul, miért üldözöl engem?” - kérdezte Jézus a damaszkuszi úton Pált, aki akkor még korábbi, tarzusi nevét viselte.

„Ki vagy, Uram?” - kérdezett vissza ő a válaszadás helyett.

„Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. De kelj fel, menj a városba, és ott megmondják neked, mit kell tenned.”

Jól ismertek Pál megtérésének körülményei. Az apostolok cselekedeteiből pedig azt is tudhatjuk, hogy ő az, aki korábban üldözte a keresztyéneket, majd olyan erős jeleket kapott a damaszkusz-jeruzsálemi úton, hogy ezeknek hatására az egyház, a kor egyik legnagyobb személyisége lett, Jézus hirdetője, gyülekezetek alapítója és alakítója. Most én is úgy érzem, hogy egy modern kori damaszkuszi úton állok, talpig fehérben, s próbálom megfogalmazni, hogy miért is vagyok itt. Leteszem a medence innesső oldalára bűneimet, és bizonyosságot teszek, hogy az elkövetkezendő időben más-hogy akarok élni!

Igen. Ez az én damaszkuszi utam. Ez az én megtérésem. Nem üldöztem a keresztyéneket, nem követtem el olyan bűnöket, mint Saul. Nem jelent meg fejem felett különös fény, nem zuhantam az ijedségtől a földre, s nem vakultam meg három napig az erős, égi fénytől, amíg elküldte Anániást az Úr, hogy látásomat megjavítsa.

Más az én megtérésemnek az oka, mások az én bűneim. Nem vettem észre mindeddig őt mint a legfontosabbat az életemben. Nem láttam meg segítő karját, amikor egy-egy betegség, hétköznapi probléma megoldódni látszott. Nem ismertem fel a talentumokat, amiket ő adott, de éreztem lelkemben, hogy sok-sok beteg gyógyításakor ott volt velem, fogta a kezem, vagy csak türelmet sugárzott a hátam mögül, kitartást adott.

Nemrég számadást végeztem: sok ezer embert vizsgáltam, gyógyítottam, több mint négyezer műtétet végeztem eleddig. S visszatekintve látom, hogy ott volt velem láthatatlanul, kimondatlanul is Jézus. Olykor megdöbbenek azon, hogy valóban én írtam azokat az elbeszéléseket, könyveket, jellemzéseket vagy tudományos cikkeket, amelyeket sok-sok év múlva előveszek? Bizonyosan én, de a gondolataimat vezette, a kezemet terelte a jó megfogalmazások felé. Azt hittem, hogy mindez nekem vagy a véletlennek volt köszönhető. Pedig nagyot tévedtem. Születésünktől gondot viselt

ránk. Utunkat egyengette, iskoláinkon átsegített.

Most úgy érzem, hogy eleddig Saul voltam, de a mai naptól Pálnak hívnak, aki ezentúl Jézust vallja legjobb barátjának.

Mert rám s az előttem bizonyágot tevőkre is igazak lesznek az Úr szavai, amelyeket szolgáljára, Anániásra bízott: „Eredj el, mert ő nékem választott edényem, hogy hordozza az én nevémet a pogányok és királyok és Izrael fiai előtt! Mert én megmutatom néki, mennyit kell néki az én nevéért szenvedni.”

Választott edények. Igen, valamennyien azok vagyunk, akik döntöttünk. Olyan edények, amelyekre védjegyként alul nem a gyártó ország, nem a típus van odanyomtatva, hanem két betű: J. K. Jézus a feláramadt alakjában szólította meg Saul, akiért ugyanúgy meghalt, mint érettem.

Mindnyájan, akik itt sorakozunk, vagy padokban ülnek, valamennyi halandóért feláldozta életét, legyen az illető tanuló, lelkész, segédmunkás, ügyvéd, autószerelő, orvos, nővér, gépkocsivezető, kisdéd vagy már nyugdíjaskorú. Most itt állunk fehér ruhában, remegő hangon, izgulva ismerőseink, barátaink, családtagjaink előtt, és bátran valljuk, hogy Jézus próbakő, ahogy Gyurkovics Tibor költő foglalta találóan egybe:

*Jézus próbakő.
Jézusra mindenkinek választ kell adnia.
Az iüveges váróteremben állva
erre felel az utazó, a pap, a bandita.*

*Jézus próbakő.
Nagy, csillogó teher,
amit elvisz az ember,
vagy nem visz el.*

*Megkettőzött bizonytalanság,
emberszabású ábra,
felirat a szeretetről,
s a zsidók királyja.*

*Jézus olyan, amilyen.
Nincs vele senki,
de a randevűn el kell hallgatni őt,
vagy az arcát meg kell figyelni.*

*Jézus olyan,
mint egy keresztes.
Két karja ki van tárva,
s átmetszi egy függőleges.*

Dr. Nagy Imre
sebész, érsebész főorvos